

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:

W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 8.

Dziś: Eulalii Panny M.
Wtorek: Juljana Męczennika.
Środa: Walentego Biskupa.
Czwartek: Faustyna i Jowity.

Wschód słońca o godzinie 7-ej minut 26
Zachód " " 5-ej " 4
Długość dnia " godzin 9 " 34
Przybyło " " 1 " 56

Wschód księżycy o godzinie 9 minut 1 r.
Zachód " " 10 " 33 w.
Wysokość wody na Wiśle st. 6 c. 1 (st. 8 c. 0)
Dziś o godzinie 2-iej po poł. ciepła 9°.

Piątek: Juljanny P. M.
Sobota: Sylwina Biskupa.
Niedziela: Symeona B. M.
Poniedziałek: Konrada Wyznawcy.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9—Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

Nadesłane.

Najnowsze fasony zagraniczne uprząży i siodeł otrzymał rymarz Adam Zawadzki, Królewska 6.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Radzyna św., jutro Jordana.

Zgromadzenia: Sesja zgromadzenia stolarzy. (Ulica Królewska, 27/29—7 wieczorem.)—Posiedzenie członków komitetu budowy kanalizacji i wodociągów. (Biuro zarządu kanalizacji, Królewska, 41—8 wieczorem.)—Posiedzenie członków sekcji trzeciej przemysłu rolnego warszawskiego oddziału Towarzystwa popierania russkiego przemysłu i handlu. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krak.-Przedm.—8 wieczorem.)

Wystawy stale: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Lokal Towarzystwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr 15—od 10-iej zrana do 4-iej po południu.)—Wystawa obrazów w Krywulcie. (Lokal wystawy w hotelu Europejskim—od 10-iej zrana do 8-iej wieczorem.)—Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Lokal wystawy przy ulicy Nowy-Swiat Nr 27—od 10-iej zrana do 7½ wieczorem.)—Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego krajowego. (Lokal wystawy w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr 66—codziennie od 10-iej zrana do 4-iej po południu, w niedziele zaś i święta od 12—4-iej po południu. Wejście bezpłatne.)—Wystawa Muzeum rzemieślniczego. (Lokal wystawy w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr 66—codziennie od 10-iej zrana do 4-iej po południu, dla rzemieślników od 7—9-iej wieczorem, w niedziele zaś i święta od 10-iej zrana do 4-iej po południu.)—Wystawa etnograficzna. (Lokal wystawy przy ulicy Wiejskiej Nr 18, dom hr. Branickiego—od 10-iej zrana do 4-iej po południu.)

Wystawy terminowe: Wystawa utworów, nadesłanych na konkurs architektoniczny Towarzystwa zachęty sztuk pięknych w Królestwie Polskim. (Lokal Towarzystwa przy ulicy Krak.-Przedm.—od 10-iej zrana do 4-iej po południu.)

Teatry: W wielki dziś „Jan z Lejdy” (opera—z udziałem panny Emmy Leonardi oraz pp. Eugenjusza Durota i Broggi-Muttini’ego); jutro „Gioconda” (opera—z udziałem pań Libji Drog i Emmy Leonardi oraz pp. Ernesta Colli’ego i Broggi-Muttini’ego);—*Rozmaitości:* dziś „Bajki” (komedia) oraz „Przyjaciel męża” (komedia); jutro „Pan Benet” (komedia—

wznowienie) oraz „Wycieczka z przeszkodami” (krotochwila); — Mały: dziś „Zaklęty zamek” (operetka—z udziałem panny Klementyny Czosnowskiej); jutro „Zaklęty zamek” (operetka—z udziałem panny Klementyny Czosnowskiej). (7½ wieczorem.)

— Jutro w kościele św. Marcina (po-augustjańskim) odprowadzona zostanie wotywa przed obrazem Poczieszenia N. Panny Marji, o godz. 9-iej zrana.

— W dniu jutrzejszym, o godzinie 9-iej zrana, w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim) odprowadzona będzie ku Jej czci solenna wotywa.

— W kościele św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim) jutro, o godz. 10-iej zrana, odprowadzona będzie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu i procesją ku czci św. Antoniego Padewskiego.

— W tymże kościele jutro, o godzinie 4-iej po południu, odprowadzone będzie nabożeństwo pasyjne z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesją.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Ciężką ponieśli klęskę francuzi w Timbaktu. Oczuto ją widocznie bardzo silnie w Paryżu, skoro na znak żałoby powszechnej odwołano nawet zapowiedziane bale ministerjalne. Gubernator Sudań francuskiego, Grodet, zwiastuje zupełne rozbitcie kolumny pułkownika Bonniera. Bonnier przybył do Timbaktu w d. 10-ym stycznia. W d. 13-ym b. m. wykonał z częścią swojej kolumny rekonesans w okolicy dla oczyszczenia jej z hord tuaregów; wziął z sobą cały sztab generalny i komendanta Hugueny. Do składu wyprawy wchodziła cała piąta kompania i jeden pluton pierwszej. Oddział ten napadł tuaregowie w odległości trzech dni marszu od Timbaktu w obozie pod Dougoi, nocą, podczas gdy francuzi byli w głębokim śnie pogrążeni. Kapitan Nigotte zdołał zbiedz z ciężką raną na głowie i zebrałszy pozostała z pogromu garstkę tyraljerów powrócił z nią do Timbaktu.

Z napadniętych pod Dougoi wojsk francuskich mało kto zresztą ocalał. Brak jest pułkownika Bonniera i ośmiu oficerów, trzech sierżantów, sześciu kaprali i 61 żołnierzy; przypuszczają, że wszystkich na miejscu wymordowano. Kapitan Philippe, terażniejszy komendant w Timbaktu, liczy 300 karabinów i 6 dział; sądzi on, że potrafi utrzymać się do przybycia kolumny posilkowej kapłana Joffre. Gubernator Senegal wysłał spiesznie dalsze posiłki, gdyż rząd w Paryżu uchwalił bądź co bądź utrzymać pozycję swoją, strategicznie i handlowo ważną, w Timbaktu.

Temps w artykule wstępny, poświęconym katastrofie pod Dougoi, powiada: „W interesie naszej polityki afrykańskiej musimy dać odstraszczenia przykład energii i siły. Rząd, którego sprężystą stanowczość znamy, zarządzi wszystkie potrzebne kroki. U wstępu naszych nowych prób kolonialnego rozwinięcia się usiłowanoby może z Timbaktu zrobić w oczach opinji nowy Langson (pamiętna straszna rzeź francuzów w Tonkinie). Na szczęście sytuacja przedstawia się weale inaczej.” Niestety, upomnienia Temps’a niewiele skutkowało. Dzienniki obwiniają rząd, że odwołując pułkownika Bonniera osłabił jego ramię i spowodował jego marsz w kierunku do Kayes, który skończył się katastrofą. Patrie wyszła w czarnej obwódce, a inne dzienniki i bez obwódki patrzą się zbyt czarno na wypadek.

Inna depesza uzupełnia obraz katastrofy kilkoma jeszcze szczegółami: Konni tuaregowie, którym towarzyszyli zaopatrzeni w noże i lance piesi, osaczyli z kilku stron naraz obozowisko pod Dougoi i od razu rozchwytali stojącą w kozłach broń, tak, że ocknięci ze snu francuzi ujrzeli się bez karabinów. Los kapłana Philippe’a w Timbaktu jest bardzo trudny, gdyż tuaregowie w wielkich gromadach roją się dokoła miasta, w którym cały ruch i handel ustał. Philippe czeka niecierpliwie na posiłki; szczęściem posiada, jak twierdzi, dostateczne zapasy żywności.

2)

Testament Napoleona I-go.

(Dalszy ciąg.)

Najlepszym dowodem jednak rozległości i głębokości wpływu reform napoleońskich na społeczeństwa nowożytnie jest ten fakt znamienny i zdumiewający, że nawet wojna 1870-go roku, stwarzająca szereg nowych bohaterów, nie zdołała przyćmić sławy małego kapłana ani zniwieczyć legendy napoleońskiej. Kolumnę na placu Vendôme jemu poświęconą, a zniszczoną przez komunę, odbudowała rzeczpospolita. Nie ustąpił też Napoleon ani ze sceny ani z literatury, ani z dziedziny rzeźbiarstwa i malarstwa. Niedawnymi czasy dopiero ukazały się pamiętniki Talleyranda i Metternicha, dwóch mężów, co wybitną rolę odegrali w dziejach pierwszego cesarstwa. Bójka epopeje powiększyły jaskrawe pamiętniki generała Marbot, a legendę domową napoleońską przyozdobiła praca Larreya, poświęcona matce Napoleona I-go (Madame-Mère).

Historycy wszystkich krajów europejskich nie zapomnieli poia i rzec można, że nie było prawie samodzielniejszego badacza, któregoby nie zastanowiła doba napoleońskich reform. Zawszem dla nauki zmarły Taine starał się niedawno odtworzyć dziejową postać Napoleona, ale nietylko księżdz Hieronim Napoleon zauważył, że portret tainowski cesarza jest w wielu razach nie wykończony i nie może dać należytego wyobrażenia o jego organizatorskim geniuszu.

Jeżeli jednak Taine, pomimo niezwykłej pracowitości i talentu, nie zadowolnił wymagań historyków,

to jedynie z tego względu, iż nie jest jeszcze znany cały materiał dziejowy odnoszący się do epoki Napoleona. Wprawdzie korespondencja Napoleona I-go została w streszczeniu wydana za panowania Napoleona III-go, wiele źródeł archiwalnych opublikowano, ale jeżeli we Francji okazywano w tym względzie chwalebna gorliwość, w innych państwach praca szła powolniej, pomimo, że archiwa obce zawierały źródła wielkiej wagi dla rozjaśnienia epoki napoleońskiej.

Właśnie przy końcu roku zeszłego „Archiv für oesterreichische Geschichte” ogłosił pracę Schlitter’a p. t. „Die Stellung des oesterreichischen Regierung zum Testamente Napoleon”. Autor, znany już oddawna z badań w powyższym kierunku, spożytkował dokumenty znajdujące się w archiwach wiedeńskich i dał nam pracę, przedstawiającą sprawę testamentu Napoleona I-go, która niepokoiła przez pewien czas Austrię zarówno jak i Francję. Dnia 15-go kwietnia 1821-go r., jak twierdzi Schlitter, podpisał Napoleon swój testament, którego sporządzeniem zajmował się od r. 1819-go. W dziesięć dni potem napisał kodycyłe, z których dwa noszą datę 16-go, a cztery datę 24-go kwietnia.

Majątek rozporządzalny obliczył sam Napoleon na 212 miljonów franków i większą część jego zapisał starej armji. Prócz tego pamiętał o wszystkich towarzyszach wygnania, obdarzając legatem nawet najniższą służbę. Trzykroć sto tysięcy franków, które z sobą cesarz przywiózł na wyspę Sw. Heleny, rozdzielił między Montholona, Bertranda i Marchanda, aby im dać środki powrotu do Europy. Wreszcie przedmioty wartościowe, jakie się znajdowały w jego posiadaniu, zapisał Napoleon swej matce, synowi, rodzeństwu i cesarzowej Marji Ludwice. Do tej ostatniej skierwany był w testamencie ustęp następują-

cy: Zawsze miałem powód być z mojej drogiej małżonki, cesarzowej Marji Ludwicy, zadowolony. Zachowuję też dla niej aż do ostatniej chwili najkliwsze uczucia, prosząc ją o danie baczenia na to, aby syna mego ochroniła od zasadzek, które dzieciństwu jego grożą. Synowi swemu pozostawił Napoleon w ostatniej woli następującą przestrożę: Polecam mu nie zapominać nigdy o tem, że jest księciem francuskim i że nie wolno mu jest dać się użyć za narzędzie tryumfirom. Nie powinien nigdy walczyć przeciwko Francji, ani jej szkodzić w jakikolwiek sposób. Powinien też przyjąć moje hasło: wszystko dla narodu francuskiego.

W dniu 17-ym kwietnia dyktował Napoleon hr. Montholon następujące uwagi: Synowi mojemu nie wolno myśleć o tem, jak śmierć moja pomści, lecz jaki z niej pożytek osiągnąć można. Wszystkie jego usiłowania winny zdać ku temu, aby za pomocą pokoju panował. Gdyby zaś z prostego naśladownictwa, a nie z konieczności rozpoczął wojny, które ja prowadziłem, dopuściłby się bezużytecznego marnowania. Meje dzieło znowu na nowo rozpoczynać, byłoby to samo, co przypuszczać, że ja niczego nie dokonałem... Byłem wprawdzie swego czasu zmuszony poskromić Europę z bronią w ręku, ale teraz trzeba ją umieć przekonać. Uratowałem upadającą rewolucję, obmyłem ją z przestępstw, zaszczerpiłem Europie i Francji nowe idee, które już nie będą mogły być stłumionymi, a niech mój syn doprowadzi do dojrzałości posiew mojego żywota. Bourbonowie nie zdołają się utrzymać. Gdy umrę, nastąpi wszędzie, nawet w Anglii, zwrot na moją korzyść; ów zwrot stanowić będzie piękne dzieciństwo dla mego syna.

(D. c. n.)

Aleksander Rembowski.

Nie żalobę narodową, ale uczucie wstydu wywołały w Niemczech wypadki kameruńskie, których szczegółowy przebieg podał świeżo *Deutsches Colonialblatt*, wywołując energiczne interpelacje w komisji budżetowej parlamentu. Z raportów urzędowych samego kancлера kameruńskiego, Leista, komendanta najemnej policji kameruńskiej i reprezentanta firmy hamburskiej Woermana wynika niezawodnie, iż prowokatorem smutnych zajęć tamtejszych był kanclerz Leist, zastępujący tymczasowo nieobecnego gubernatora Zimmerera. On to kazał żony policjantów za ich wzdągnięcie przed udziałem w nakazanych robotach ogrodowych położyć na beczkach i do krwi obciążać. W d. 16-m grudnia mężowie ich napadli na dom gubernatorski podczas obiadu, mając zamiar zamordowania Leista. Na swoje szczęście wszakże Leist nie siedział przy stole. Napastnicy rzucili się z impetem na asesora Riebowa, sądząc, że to Leist, i zamordowali go. Nastąpiło spłodowanie własności rządowej i zabór całego zapasu broni i amunicji znalezionej. W sześć dni dopiero przybyła na pomoc korweta niemiecka „Hyena”, odebrała łup i część buntowników ujęła; reszta ich zbiegła w lasy, z kąd po kilku dniach zmuszona głodem wróciła. Leist kazał pierwszych i drugich powieszać doraźnie bez sądu. Do pierwszego okrucieństwa dodał drugie, jeszcze srozsze. Rząd niemiecki na pierwszą wieść o wypadkach kameruńskich wysłał tam komisarza Rosego, który w tych dniach już powraca z autentycznym raportem. Tymczasem i gubernator Zimmerer powrócił na swe stanowisko, tak, że spodziewać się można rychłego wymiaru sprawiedliwości na winnym.

Dzisiaj tedy w Westminsterze zbierają się gentlemani na dalszy ciąg i prawdopodobny koniec nieśmiertelnej sesji parlamentarnej po kilkotygodniowym odroczeniu izby gmin. Tymczasem zastają na stole swoim cierpkie upominki z izby lordów, która zagrzana i ośmielona powodzeniem w kwestji uniważnionej przez nią bilu irlandzkiego, pod energicznym przewodnictwem lorda Salisburyego składa dalsze dowody swojej hardej samodzielności. Poczyła ona tak znaczne modyfikacje w obu bilach, które od jesieni stanowiły cały prawie watek pracy parlamentarnej, a mianowicie w bilu obowiązującym pracodawców do wynagrodzenia robotnikom za poiestone przez nich z winy niewłasnej szwanki przy pracy, tudzież bilu o radach parafjalnych, stanowiącym demokratyczną reformę ustroju gminnego, że obydwa bile, wyżyłowane przez izbę lordów z demokratycznych mięśni, wracają obecnie do izby gmin raz jeszcze i jeżeli do porozumienia nie przyjdzie, to Gladstone nie tylko nie wykaże się przed wyborcami z jakimkolwiek plonem parlamentarnym „nieśmiertelnej” sesji, ale będzie musiał przyznać, że ani jednego punktu swojego głośnego programu reform z Newcastle nie załatwił. Sytuacja ciężka i zniechęcająca dla zgrzybiałego starca z Havardem.

Br. Z.

Wystawa prób i wzorów.

W kronikach naszego handlu wystawa stała prób i wzorów zapisuje już rok czwarty istnienia. Jest to okres dostatecznie długi, ażeby stać się ona mogła odbiciem produkcji miejscowej, a nawet ilustracją całej wytwórczości kraju.

Należałoby więc przedewszystkiem postawić sobie pytanie: czy odbicie to jest zupełnem i czy wystawa reprezentuje choć w pewnej mierze obecny nasz stan wytwórczy?

Odpowiedź kategoryczna nie jest tu bynajmniej łatwa. Można by odpowiedzieć tak i nie, a w każdej z nich tkwiłaby część prawdy, której osłaniać nie mamy powodu.

Porównanie liczby wystawców z istotnymi siłami produkcji, zakres naszego handlu wywozowego we wszystkich gałęziach przemysłowych aż nazbyt wymownie świadczy, iż wystawa jest źle obsłużoną, iż w epoce, w której reklama gra tak ważną rolę, nie umiemy czy nie chcemy przysłużyć się nią w sposób najwięcej nawet godziwy, ergo, że dajemy dowód pewnego nieuzdolnienia, które znalazłoby tylko usprawiedliwienie w mniemaniu, iż produkując źle, nie uważamy za potrzebne z tego stanu nieudolności robić szczególnego występu.

Wniosek ten, logicznie zupełnie umotywowany, znajduje jednak zaprzeczenie w innego rodzaju fakcie. Oto wśród wystawców spotykamy większą część firm znanych, solidnych, cieszących się ogólnem w handlu uznaniem, a co więcej widzimy wyroby, które nie mając powodu wstydu się światła dziennego, stanąć mogą w szranki z każdym najbardziej renomowanym konkurentem.

Nie nieudolność więc wytwórcza, nie nakład materialny, nie inne jakieś nieprzewidziane trudności stoją na przeszkodzie producentom do przyjęcia liczniejszego udziału w wystawie prób, lecz raczej niższym nie wytłumaczona nieradność, posługująca się

zwykle jedną i tą samą odpowiedzią: iż wystawa nie jest drogą zbytu, a kupiec znajdzie i bez niej producenta, z którym do nawiązania stosunków skłania go własny interes.

Z wykazującego, jakiego nam wczoraj na posiedzeniu sprawozdawczem zarząd wystawy dostarczył, wiemy, iż wystawę w ciągu roku ubiegłego zwiedziło ogółem 8,745 osób. Z liczby tej 724 przypada na prowincję, 486 na Cesarstwo, wreszcie 43 na zagranicę.

Są to cyfry, stanowiące jednocześnie wymowną odpowiedź na wszelką argumentację, usiłującą wykazać bezpożyteczność wystawy. Można nie wierzyć w bezpośredni pożytek wystaw wszechświatowych, a nawet specjalnych, nie można wszakże odmówić racji bytu wystawom stałym, które, odgrywając rolę pośredników miejscowych, ułatwiają zawieranie stosunku tranzakcyjnego bez opłacania większego haraczu, wynoszącego często procent bardzo znaczny.

Wystawa prób i wzorów posługuje się nadto katalogami, rozchodzącymi się w bardzo znacznej liczbie egzemplarzy. W r. z. wydano ich 14,000, w r. p. zarząd zamysłał bić 20,000 egzemplarzy, a staraniem jego będzie rozpowszechnić je we wszystkich centrach handlowych, szczególnie zaś na rynkach, zostających w bliższych z naszymi stosunkach.

Ta sama wystawa prób przyjmuje jeszcze udział w innego rodzaju pośrednictwie. Na r. 1896-ty zapowiedziana jest wystawa powszechna w Niżnim Nowogrodzie.

Punkt to handlowy, którego ważność uznaje cały świat przemysłowy. Nawiązanie stosunków stałych z tym rynkiem jest rzeczą arcyważną dla każdego producenta, dbającego o swoją przyszłość handlową. Zarząd wystawy w tym wypadku bierze na siebie obowiązki inicjatywy. Nie poskapi on staraniami o pozyczenie wszelkich możebnych ułatwień wystawcom, a przedewszystkiem zawezwie ich, ażeby za wspólnem porozumieniem działać w kierunku dla producentów najkorzystniejszym.

W sprawozdaniu swem zarząd zaznacza, iż w r. b. projektowane są dwie wystawy miejscowe: w lutym wystawa nasion, na jesieni wyrobów metalowych i drzewnych.

Ponieważ wystawy takie najwięcej się przyczyniają do zwiedzania wystawy prób i wzorów, przeto i ożywienie ostatniej w tym okresie spodziewane jest większe, a co za tem idzie i ruch sprzedażny wzmocniony.

Zwrócić wypada uwagę na jedną jeszcze okoliczność, z działalnością wystawy prób związaną — na agenturę handlową.

Wiadomo każdemu z przemysłowców, jaką rolę odgrywa pośrednictwo w stosunkach handlowych zewnętrznych, szczególnie z rynkami więcej oddalonymi. Możliwszą producentowi agenturę takie utrzymują na własną rękę; ubożsi z podobnego udogólnienia mogliby korzystać jedynie przy pomocy wystawy. Wprawdzie czynione w tym kierunku przez zarząd usiłowania nie przyniosły dotąd pożądanego skutku, niemniej jest to kwestja, która w najbliższym czasie da się pomyślnie rozstrzygnąć. Agentura handlowa przy wystawie utwalić się musi, a drobniejsi producenci znajdą w niej pomoc prawdziwą ku rozszerzeniu stosunków handlowych.

Wystawa w roku sprawozdawczym utrzymała się siłami własnymi. Wpływy jej i wydatki równoważyła, a suma ogólna rozchodu i przychodu wynosiła rs. 2880. Trzeba też przyznać, iż koszt to bardzo mały, skoro do rubryki wydatków wciągniemy najęcie i utrzymanie dużego i pięknego lokalu.

Na r. b. zarząd wystawy składa się z członków stałych i przybranych. Do pierwszych należy p. Werner jako przewodniczący i pp. Leppert, Olchowiec i Natanson. Do drugich pp. Marczewski i Machlajd przez zebranie wczorajsze największą liczbą głosów wybrani.

Ig. Ch.

Miłość — chorobą.

Znany i nadużyty przez dowcipnisiów jest żart, orzekający, iż lekarze szpitalów warjatów wszystkich bez wyjątku ludzi mają potrosze za obłąkanych. Podobny zarzut możnaby uczynić daleko słuszniej lekarzom naszej epoki, którzy bez ustanku widzą chorych naokoło siebie.

Gdy najbanalniejszy psycholog, najbardziej płytki romanopisarz namiętnie poszukują objawów indywidualnych, ciekawych już choćby z powodu, iż zmieniają wciąż formę — w świecie lekarskim od pewnego czasu wchodzi w modę uogólnianie, w bardzo rzadkich wypadkach uzasadnione.

Czyż więc wesoły, smutny, skąpy, rozrzutny, złodziej, morderca wreszcie — zawsze obłąkanym, według ostatniego *credo* nauki, która przeciw ma na celu uzdrawianie ludzkości, nie zaś posyłanie jej do Tworek rzeźaltam.

Człowiek jest również chorym, gdy kocha. Nie myślicie, że żartuję. Tak twierdzą najpoważniej w świecie nie-

którzy przedstawiciele nauki lekarskiej. Chocicie nazwisk? Oto one: drzy de Lignières, Galien, Forestus, Plater, Bactiaus, Wetter, du Chateret, Esquirol. Czy nie dosyć na taką problematyczną chorobę, jak miłość.

Jakież są symptomy choroby? Zwróćmy się po odpowiedź do słynnego w swoim czasie lekarza, dra Józefa Francka, profesora kliniki w Wilnie z przed laty 60-let. Oto, co mówi dziełko tego lekarza w tym względzie:

„Podejrzujemy istnienie choroby, zwanej miłością, jeżeli ktoś powtarza częściej, niż zwykle, imię osobnika płci obcej, i to powtarza bez widocznej potrzeby; jeżeli, słysząc to imię, wymówione przez osobę trzecią, rumiem się nagle; jeżeli ręka, bez udziału woli i myśli, kreśli na papierze, stole lub piasku, przy łada sposobności inicjały jakiegoś imienia lub też imię samo; jeżeli ktoś zaczyna nagle zajmować się tualotą więcej, niż zwykle; jeżeli gesty zwykle zmieniają się lub też ustępują miejsca gestom innym; jeżeli osoby, które poprzednio były nam obojętne, ni zład ni zowad stają się nam drogiemi, te zaś, które były drogie, stają się obojętne; jeżeli zwierzęta domowe, które nas interesowały poprzednio, stają się nam nieznośne; jeżeli ktoś bez powodu zaniedbuje, wbrew zwyczajom poprzednim, stałych swoich zajęć; jeżeli ktoś zaprowadza w mieszkaniu zmiany, nie wskazane przez wygodę; jeżeli ktoś w przechadzkach i w interesach nie zachowuje dawniej przyjętych godzin, ani też dni; jeżeli usposobienie zmienia się nagle ze smutnego na wesołe, z wesołego na smutne; jeżeli w snach i na jawie stają przed nami jedne i te same obrazy; jeżeli ktoś spostrzeża, iż napada go często wdychanie, palpitacja serca, lży mimowolne i t. p.”

Kto z nas, panowie i panie, nie przechodził w życiu choroby z wyżej wymienionymi symptomatami?

Jeżeli więc miłość jest chorobą, jakże się jej nabywa? I na to odpowiada dziełko dra Francka:

„Plutarch utrzymywał, iż miłość przedziara się do organizmu przez wzrok. To samo mniemał Platon, gdy pisał: „Patrzanie jest początkiem miłości.” Ktoś znowu twierdził, iż miłość ogarnia człowieka przez słuch lub dotykanie. Ostatnie jednak badania wykazały, iż miłość szerzy się w organizmie przez... powonienie. Ząd właśnie bierze początek namiętność kobiet do zlewania się perfumami. Miłość, jak powiada brutalna medycyna, przedostaje się do serca przez... jamę nosową.”

A więc ideał, o którym marzysz, młodzieńcze lub dziewczę, działa wam jedynie na — jamę nosową! Jeżeli taką jest miłość lekarzy, niech żyje „W Szwajcarii”, niech żyją morsztynowskie erotyki... Mówią one dużo o miłości, ale nie wspominają przynajmniej o „jamie nosowej”...

Nie zapominajmy jednak, iż poci przyczyniają się do szkalowania słodkiego uczucia miłości. Metafizycy oddawna zgodzili się, iż miłość jest to uczucie normalne duszy, to manifestacja naturalna organizmu żywego. Poci, którzy są metafizykami bez wiedzy i woli, postępują sobie przeciwnie: czernią miłość, nazywają ją cierpieniem, opiewają, iż straszliwie sprawia katusza. Czyż to nie to samo, co nazwanie miłości chorobą.

Schopenhauer, który nie zwykł był obwiać w bawełnę, nazywa miłość „medytacją geniusza przestrzeni”. Określenie tak poetyczne nie przeszkadza słynnemu pesymistnie nie wierzyć w miłość, jako w uczucie czyste i szczerze.

Jakkolwiek bądź, czy miłość jest chorobą, czy nią nie jest, zawsze znajdzie wiarę u ludzi dwawiersz Paillerona:

Niemasz słodsze szczęścia

Nad nieszczęście miłości,

lub urywek z wesołej jakiegó piosenki, która brzmi, że:

Miłość, to jest gorycz, co smakuje słodko...

(X)

Wiadomości bieżące.

— W gazecie *Graždavin* znajdujemy następującą informację: Dla pragnących wziąć udział w charakterze eksponentów w wystawie międzynarodowej w Antwerpiji termin składania deklaracji przedłużony został do d. 1 marca. Deklaracje te winny być złożone na ręce szambelana Głuchowskiego, który mianowany został komisarzem generalnym rządu rosyjskiego. Otwarcie wystawy nastąpi d. 5-go maja. Rzeczy powinny być odebrane w Antwerpiji albo przez samego właściciela, albo przez pełnomocnika do 15-go kwietnia. Warnunek ten dla większości wystawców zamiejscowych jest wielce niedogodny, łączy się bowiem z mnóstwem formalności. Departament handlu i rękodzielstwa w porozumieniu z departamentem kolejowym zaprojektował następujące ulgi dla wystawców oraz przeznaczonych na wystawę okazów: Po otrzymaniu od komisarza jeneralnego certyfikatu co do przedmiotów, przeznaczonych na wystawę, świadectwo winno być przedstawione zawiadowcy stacji. Po załatwieniu tej formalności oblicza się opłata za przewóz w jedną stronę z bezpłatnym przewozem powrotnym. Właściciele okazów korzystają z tej samej ulgi, jeżeli udają się III-cią klasą. Ceny miejsc na wystawie są bardzo wysokie, ząd też komisariat jeneralny zaleca wystawcom, a zwłaszcza rolnikom, łączyć się w konsorcja, aby zmniejszyć wydatki, wypływające z opłaty za miejsca.

— Ministerjum oświaty zawiadamia w *Praw. wiestn.*, że społecznie z wystawą międzynarodową w Antwerpii zbierze się w Brukseli kongres międzynarodowy chemików. Pragnący przyjąć udział w kongresie mogą się zwracać do sekretarza kongresu Mr. F. Sachs (*Bruxelles, rue d'Allemagne 68*).

— Zwykle dobrze poinformowany korespondent berliński *Russk. wiad.* podaje o traktacie rusko-niemieckim jeszcze następujące szczegóły: Tekst traktatu, oprócz zmian taryfowych, zawiera także ułatwienie komunikacji przez granice, uproszczenie formalności celnych oraz określenie polityki kolejowej państw kontraktujących. Nadto korespondent zapewnia, iż rząd niemiecki zamierza przeprowadzić traktat przez parlament jeszcze przed 15-m marca, t. j. przed wielkim tygodniem, w ten sposób, aby od 1-go kwietnia umowa mogła wejść w wykonanie.

— *Russk. ziw* donosi, iż istnieje projekt wprowadzenia gruntownych zmian w dotychczasowej organizacji korpusu leśniczych. Pomiedzy innymi posady starszych i młodszych taksatorów zostaną skasowane, obowiązki zaś ich będą powierzone leśniczym. Następnie zwrócona będzie pilna uwaga na to, aby leśniczy był nie tylko urzędnikiem, lecz i doświadczonym gospodarzem leśnym. Liczba leśniczych zostanie powiększona.

— Nr. 500-ny „Zbiór taryf” podaje dowiadomości, że na mocy rozporządzenia p. ministra finansów utworzono w warszawskim oddziale Banku państwa dla kolei terespolskiej kredyt w wysokości rs. 100,000, przeznaczony na rozszerzenie wprowadzonej przez rzeczoną kolej operacji udzielania pożyczek na zastaw zboża. Jednocześnie powyższą decyzją wkłada się na warszawski oddział Banku państwa obowiązek kierowania i dozoru nad operacją udzielania pożyczek, w myśl specjalnej instrukcji, wydanej po wspólnym porozumieniu się ministrów komunikacji i finansów oraz kontrolera państwa.

— Biuro b. kasy zjednoczenia kolei terespolskiej przy radzie zarządzającej wypłacać będzie tylko do dnia jutrzejszego emerytom, ich wdowom i sierotom, oraz uczestnikom tejże kasy przypadające na nich z likwidacji sumy. Nieodebrane należności przelane zostaną do sądu okręgowego warszawskiego.

— Skutkiem objęcia przez zarząd kolei skarbowych linii kolei petersbursko-warszawskiej zamierzono, by z nowym letnim rozkładem jazdy pociągi kolei nadnarwiańskiej, idące od Małkini przez Ostrołękę do Łap, kierowały się w dalszym ciągu linją kolei petersburskiej od Łap do Białegostoku, a to dla wygody pasażerów, których większość jedzie od Ostrołęki do Cesarstwa i w Łapach, jak obecnie, wycieknie na pociąg, idący z Warszawy do Białegostoku. Tak samo pociągi, kierujące się od Łap przez Ostrołękę do Małkini, wychodziłyby z Białegostoku, stosując się do rozkładu jazdy odnogi kolei polskiej Białystok-Baranowice, będącej jakoby dalszym ciągiem linii nadnarwiańskiej w kierunku Cesarstwa.

— W dzisiejszej *Gaz. polic.* zamieszczono następujące nowe przepisy, dotyczące formalności meldunkowych: 1) Właściciel domu, w którym osoba, przedtem zameldowana, obrała sobie mieszkanie, obowiązany jest wypisać kartkę meldunkową i tę zaraz z dowodem legitymacyjnym tejże osoby przedstawić miejscowemu komisarzowi, który przśle raport do komisarza cyrkulu, w którym dana osoba mieszkała bez meldunku. 2) Komisarz tego ostatniego cyrkulu przeprowadza śledztwo i dokonawszy zameldowania osoby w porządku wskazanym, przedstawia cały operat 6-mu wydziałowi kancelarii oberpolicmajstra, w celu nałożenia kary za niezameldowanie. 3) Przy zapisaniu do ksiąg ludności, tam, gdzie dana osoba nie była zameldowana z winy prowadzącego meldunki, należy w tychże księgach zrobić odpowiednią adnotację z wyluszczeniem daty i numeru korespondencji, na zasadzie której nastąpiło zapisanie do księgi. 4) Jeżeli osoba, przemieszkująca bez meldunku, nie należy do niestałych mieszkańców, świeżo przybyłych do Warszawy, lecz przeszła na mieszkanie z innego domu, t. j. w takich wypadkach, kiedy przy zapisaniu do ksiąg stałych lub niestałych potrzeba dokonać formalności meldunkowej przy zmianie lokalu z domu, gdzie dana osoba przedtem mieszkała bez meldunku, formalności tej dokonywa winny właściciel domu sam, bez współdziałania osoby niezameldowanej. Powyższe wyluszczone przepisy powinny być wykonywane przez właścicieli domów, oraz przez organy policji bez najmniejszej zwłoki z takim rozliczeniem czasu, aby formalności meldunkowe zostały w ciągu trzech dni zupełnie załatwione.

— W tych dniach policja śledcza w Warszawie dokonała rewizji u różnych żydów, podejrzanych o stosunki ze złodziejami koni. Przy sprawdzeniu koni, będących w posiadaniu tych handlarzy, odebrano 21 sztuk, których źródła nabycia nie potrafili udowodnić. Pomiedzy odebranymi koniami są 3 klacze,

1 ogier, reszta wałachy w wieku 5—12 lat. Wszystkie konie znajdują się w rozporządzeniu policji i osoby zainteresowane mogą się zgłaszać po informacje do wydziału śledczego. W celu uniknięcia wszelkich nieporozumień, byłoby pożądanem, aby osoby poszkodowane, którym konie skradziono, zgłaszały się do wydziału śledczego nie listownie, lecz osobiście. Nadto każdy interesant powinien się zaopatrzyć w odpowiednie świadectwo od właściwej policji, z dokładnem oznaczeniem czasu spełnienia kradzieży i opisem skradzionych koni.

— Z powodu projektowanego zamknięcia z wiosną r. b. starego kanału, idącego wzdłuż od rogu ul. Nizkiej do kolektora bieleńskiego, p. oberpolicmajster zezwolił, aby wywożony z ulic miasta śnieg zwalano do pomienionego kanału, pod warunkiem wszakże niewyrzucania jakichkolwiek nieczystości, mogących zanieczyszczać grunt i zarażać powietrze.

— Tutejszy sąd handlowy ogłosił upadłość kucepa Benjana Hoppenfelda, zamieszkałego przy ul. Nalewki pod nr-em 20-ym, i polecił osadzić go w areszcie za długi. Sędzią komisarzem masy upadłościowej zamianowano członka sądu F. Bobrowskiego, kuratorem zaś adwokata przysięgłego J. Kokelego. Do opieczętowania majątku upadłego wydelegowano komisarza sądowego Holtoria.

— Wczoraj, w godzinach południowych, w gmachu teatru odbyła się próba publiczna z przyrządem raktunkowym pomysłu brandmajstra oddziału ratuszowego straży ogniowej, p. Lunda. Opis przyrządu podaliśmy już po pierwszej robionej z nim próbie w sierpniu r. z. Od owej pory wynalazca zastosował w nim tylko drobne ulepszenia, a próba wczorajsza dowiodła raz jeszcze istotnej praktyczności przyrządu, który ze względu na taniocść swoją powinien znajdować się w każdym domu.

— Posiedzenie miesięczne komitetu damskiego przy warszawskim Towarzystwie opieki nad zwierzętami odbędzie się w d. 13-ym b. m., we wtorek, o godzinie 8-ej wieczorem, w lokalu Towarzystwa przy ulicy Zielnej nr. 19.

— Pan Julian Fuchs donosi nam, iż na rzecz rozszerzenia domu sierot-chłopców imienia Jachowicza, w domu poddominikańskim, złożyli za pośrednictwem p. Józefa Juszczyka zgromadzenie krawców warszawskich rs. 100 i za pośrednictwem p. A. Pajewskiego zgromadzenie drukarzy rs. 25, czyli razem rs. 125.

— Na Marjensztadzie złożono znaczną ilość brukowca, przysposobionego do naprawy bruku na przyłegłych ulicach.

— Dyrektor kolei nadwiślańskiej, inżynier Daragan, po przebyciu ciężkiej choroby zapalenia płuc, wyjechał na kilka tygodni do Włoch; zastępuje go naczelnik wydziału technicznego tej kolei, inżynier Raszewski.

— W dniu wczorajszym przyjechał z Kalisza tameczny gubernator, r. t. Daragan, wyjechał zaś gubernator lubelski, rz. r. st. Tchórzewski.

— Bawi w naszym mieście p. Edward Wojnarowicz, prezes kolonii letnich m. Krakowa, dyrektor związku handlowego kółek rolniczych.

— Z literatury.
* Nakładem księgarni B. Koreywy w Odessie ukazał się poemat Włodzimierza Wysockiego p. t. „Laszka”; jest to trzecie wydanie.
* Wyszedł z druku „Kalendarz ogrodnicy F. Bardeta, ofiarowany bezpłatnie amatorom ogrodnictwa”.

Oprócz działu kalendarzowego i cennika firmy, spotykamy tu szereg pożytecznych w ogrodnictwie wskazówek i informacji.

* Otrzymałszy jeszcze jeden kalendarz humorystyczno-satyryczny p. t. „Bocian”, ułożony przez p. Fr. Jeskie-Jasińskiego.

Tych kwiatów stanowczo... zawiśle!
* Nadesłano nam dwie pożyteczne broszury: pierwsza—dr. Seweryna Sterlinga o „Pielęgnowaniu chrych”—rzecz chyba tak pożyteczna w każdym przyzwyczajonym domu, jak „Kolenda” Cwierczakiewiczowej, druga—dra Jana Sobierańskiego „Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach u dzieci”.

* „Pomoc”, napisana dla matek, ułożona zaś w formie tabeli, powinna wisieć w każdym pokoju dziecięcym.

— Z teatru i muzyki.
* (*St. Ciech.*) Jeden z tych miłośników sztuki, których życie całe związane zostało z teatrem warszawskim, słowem jeden z tych nielicznych, którzy pamięcią sięgają po za granice sześciu lat dziesiątków, zachowując, pomimo śnieżnej białości włosów, niemal młodzieńczy zapał i poszanowanie dla sztuki, pod wrażeniem wczorajszej „Halki”, odezwał się słowy:

— „Od czasów Rivolki nie słyszałem i nie widziałem podobnej „Halki”!

Znaczenia słów tych, wyrzeczonych z przejęciem, szczerością, słów opartych na tyloletniem doświadczeniu, sprawdzać niepodobna, a przytem niema potrzeby.

Podobne porównania z przeszłością wychodzą zazwyczaj na korzyść wspomnień z lat młodszych, gdy każde wrażenie bywa silniejsze.

Gdy więc, jak w obecnym wypadku, wrażenie nowe dosięga tej mocy, której nie zacierają nawet wspomnienia owej ubóstwianej niegdyś, dla obecnego zaś pokolenia już tylko legendowej pierwszej przedstawicielki tytułowej postaci w arcydziele Moniuszki, to w tej produkcji artystycznej, pod którą jest podpisane imię debutantki, musi być coś szczególniejszego, coś, z czem nie codziennie spotkać się można.

I rzeczywiście, talent, talent prawdziwy, szczery, jaśniejący promieniami sztuki rodzimego, opartego nie na pracy całych lat dziesiątków, lecz na intuicji sięgającej głębin ducha, uczucia, talent umiejący to wszystko wyrazić w zarysach pełnych wyrazu, darzący słuchacza i widza wrażeniem niezwykłym, talent taki nie jest rzeczą powszednią.

To też trudno oprzeć się chęci wypowiedzenia tych wrażeń, które bynajmniej nie były udziałem oddzielnych jednostek, lecz które zapanowały nad całym audytorjum, zarówno wśród łakotnisiów operowych, zajmujących wygodne fotele na parterze, jak i wśród tych, którym do rozkoszowania się szczerą, serdeczną pieśnią Moniuszki nie a nie nie przeszkadzają górne wyżyny.

Pani Konarska, gdyż właśnie to imię „debutantki” jaśniało na afiszu wczorajsze go trzysta dziewięćdziesiątego czwartego przedstawienia „Halki”, nawet po tak udatnym pierwszym występie w roli Neddy (w „Pajacach” Leoncavalla) była sprawczynią takiej niespodzianki, jaką kroniki sprawozdawcze od dawnego czasu pszczyć się nie mogły.

Ten mały napózór głos sopranowy, nieposzlakowana czystością intonacji (rzadki to ptak niestety wśród śpiewaków), metalicznością brzmienia, młodzieńczym temperamentem, szlachetnością artystycznego poczucia, zdołał zapanować nad jedną z największych i najtrudniejszych partyj sopranowych, w sposób prawdziwie zwycięski, zdumiewający.

Osóbka ta, zaledwie po raz trzeci ukazująca się na deskach scenicznych, umiała dzięki szczególniejszej intuicji wypowiedzieć się zarówno w deklamacji muzycznej, jak i aktorskiej w sposób nieraz tak odrębny, oryginalny, że doprawdy tylko dziwnemu uzdolnieniu, istotnemu talentowi, umiejętność tę przypisać należy.

Ze nie małej wagi rolę przytem gra i praca myślowa, wytrwała, poparta inteligencją, wątpić o tem niepodobna.

Od pierwszych dźwięków serdecznej skargi poza sceną, od pierwszego ukazania się na scenie, wczorajsza Halka od razu przemówiła do słuchaczy szczerem artystczym, który mówi sam za siebie, który nie jest popisem, lecz odtwarzaniem natchnień autorów. Widzieliśmy więc „Halke” Włodzimierza Wolskiego, „Halke” drgającą całą pełnią żywej, głębokiej pieśni Stanisława Moniuszki.

Czyż wobec tego wrażenia, a przeciwieństwo ono jest celem, dążeniem wszelkiej produkcji artystycznej, mamy zwracać uwagę na te drobnostki, które mogłyby dać pole do popisów mialkiej, zoilowskiej przyprawy. Kto w podobny sposób, jak p. Konarska, zaczyna, ten niewątpiwie znajdzie sam w sobie sprawdzian najsurowszej krytyki.

To tylko dodamy, że takiej Halki wolnej od szablony, Halki tworzącej postać pełną wyrazu, oddawna już nie spotykaliśmy. Włać tyle porywów uczucia, bólu, bólu chwilami tak okrutnego („O mój maleńki”) w swej szczeroci, nareszcie zakończyć wybuchem poświęcenia, słowem, przemówić całą głębią natchnionej pieśni Moniuszki, na to wszystko zdobyć się może tylko talent rzeczywisty. Pani Konarska nie otrzymała wczoraj kwiatów, i słusznie, boć tego entuzjazmu ogólnego, jakim uwieczniony został wczorajszy występ, nie jest w stanie zastąpić najbarwniejsze kwiecie.

Obsady dopełniali z prawdziwym oddaniem się i powodzeniem: pp. Lewicka i Marszałkowska; oraz pp. Wołoszko, Chodakowski, Niedźwiecki, Kwieciński, Suszyński i Siwicki.

* Dzisiaj w teatrze Wielkim „Jan z Lejdy” z udziałem pań Leonardy i Przygodzkiej, oraz pp. Broggi-Muttiniego, Chodakowskiego, Durota, Silliha i Morlacchiego.

Jutro „Gioconda”.
* Dzisiejsze widowisko w teatrze Rozmaitości tworzą komedje: „Przyjaciół męża” Przybylskiego, oraz „Bajki” Bałuckiego.

Jutro daną będzie wesoła krotchwila Lubowskiego „Wycieczka z przeszłości”.

Widowisko rozpocznie wznowiona jednoaktowa komedja Fredry „Pan Benet”, z p. Frenklem w tytułowej roli.

Rolę, grywaną przez ś. p. Tatarkiewicza, odegra pierwszy raz p. Roland.

Pozostała obsada tworzą: panna Czakówna, oraz pp. Grzywiński i Krogulski.

* W teatrze Małym dzisiaj i jutro operetka Millöckera „Zaklepy zamek” z udziałem panny Czosnowskiej, która kończy już gościnne swoje występy.

* Z „Manon” Masseneta odbywają się już próby w teatrze Wielkim.

Wznowienie tej opery nastąpi prawdopodobnie przy końcu przyszłego tygodnia.

* W Rozmaitościach przygotowują na piątek „Urjela Akostę” z p. Bolesławskim pierwszy raz w tytułowej roli.

* Do okienka kasy teatru Małego przez ostatnie trzy dni nie można było się docisnąć.

Sprawy to jordanowskie „Myszy bez kota”, które tłumy ściągają do teatryku przy ulicy Daniłowiczowskiej.

Zadnych ubawienia się na tej przepysznej krotchwili jest taka mnogość, że dla wielu brakuje biletów.

Ale bo też na „Myszach bez kota” bawić się można co się zowie.

* Onegdajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim 900, Rozmaitości 810, Małym 545; na wystawach: etnograficznej 13, muzeum rzemiosł 123; na obrazach niktających w Muzeum przemysłu i rolnictwa 93; wczoraj w teatrach: Wielkim 1008, Rozmaitości 814, Małym 545; na koncercie A. Sonnenfelda w Dolinie szwajcarskiej 286, na obrazach niktających w sali Muzeum przemysłu i rolnictwa 405; na wystawach: etnograficznej 16 i muzeum rzemiosł 35.

= Ze sztuki.

* Portret pani Marii F., pędzla Wacława Szymanowskiego, pozostanie na wystawie w salonie Krywulca do końca bieżącego tygodnia.

Artysta zabawi w Warszawie do soboty, od nas zaś wyjeżdża do Monachjum i Paryża.

* Na wystawę stałą Salonu artystycznego na Nowym-Swiecie ostatnio przybyły następujące prace: Marii Gażycowej „Pierwszy zarobek”; Zofji Stankiewiczówny „Grusza w polu”; Józefa Brodowskiego „W drodze na placu teatralnym”, wreszcie Franciszka Kostrzewskiego imitacja gobelinu z malowidłem olejnym, przedstawiającą przemysłowców w górach.

* Niebawem w salonach Towarzystwa sztuk pięknych Franciszek Żmurko wystawi szkice ze słynnej swojej pracy „Pieśń wieczorna”.

Płótno to przez pewien czas w r. z. było na wystawie sztuk pięknych, obecnie zaś znajduje się w San-Francisco w salonie międzynarodowym sztuk pięknych i znalazło tam już nabywcę.

* Artysta-malarz Feliks Cichocki po dłuższej niebytności powrócił do Warszawy i wkrótce zamierza wystąpić ze specjalną wystawą swoich prac, dokonanych podczas ostatniej wycieczki artystycznej.

Artysta przebywał w Mytnikach, majątności hr. Adolfa Mostowskiego, gdzie zajmował się głównie zdejmowaniem szkiców z natury.

Na powyższą wystawę złoży się 27 płócien.

= Szambelan Jowialski.

Oglądaliśmy wczoraj w pracowni malarza p. Tytusza Maleszewskiego nowy obraz, zatytułowany: „Szambelan Jowialski”.

Jest to najaktualniejszy portret Frenkla w roli szambelana Jowialskiego, ze znanego arcydzieła Fredry, w chwili, gdy się zabawia dopasowywaniem kijek na klatkę.

Artysta, odpowiednio ucharakteryzowany, pozował malarzowi przez kilka posiedzeń.

= Potrzeba opieki.

Fasada kościoła pańien wizytek na Krakowskim Przedmieściu domaga się gruntownej restauracji.

Tynki jej, widocznie przegniłe, odpadają na całej wysokości, tak, że obnażona cegła czerwieni się już zdaleka na ciemnym tle malowania.

Łatania zdaje się tutaj już nie wystarczy—stare tynki trzeba z gruntu odbić i dać nowe, gdyż tylko tym sposobem uratuje się od spustoszenia ów przedni bardzo zabytek sztuki rokokowej w Warszawie.

= Z kasy obrończej.

Wczoraj odbyło się w gmachu izby sądowej zebranie roczne uczestników miejscowej kasy pomocy adwokatów przysięgłych.

Na zebraniu tem, które po spełnieniu pierwotnego terminu (przed dwoma tygodniami) było prawomocnym bez względu na liczbę obecnych, odbyły się wybory trzech członków zarządu i tyluż członków komisji rewizyjnej.

Do zarządu, na miejsce wychodzących z urzędowania po dwuletniej kadencji pp. Henryka Krajewskiego, Andrzeja Wolffa i Stanisława Leszczyńskiego (którzy w myśl przepisów ustawy nie mogli być wybrani ponownie), powołani zostali pp. Józef Brzeziński, Leon Grabowski i Adolf Suligowski.

Oprócz nich pozostali nadal w zarządzie wybrani w roku zeszłym pp. Juljusz Benzel i Oskar Scheller.

Wybór do komisji rewizyjnej padł na pp. Wiktora Hausbranda, Izydora Jasinowskiego i Gracjana Dąbrowskiego (z Płocka).

Prócz wyborów, na porządku dziennym zebrania stało zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok ubiegły, oraz budżetu na rok bieżący; wnioski zarządu i komisji rewizyjnej w tej materji przyjęto jednomyślnie.

Na podstawie sprawozdania śpieszymy zaznaczyć, że kasa pomocy liczy obecnie 212-tu uczestników i posiada 24,980 rs. kapitału.

W roku ubiegłym wypłacała kasę trzynastu rodzinom obrońców wsparcia stałe w wysokości od rs. 6 do 20 miesięcznie, wydawszy na ten cel ogółem rs. 2,113, a prócz tego udzieliła swym uczestnikom, znajdującym się w potrzebie, czterech zapomóg jednorazowych (od 50 do 150 rs.) na sumę ogólną rs. 350, tudzież pięciu pożyczek, razem na sumę rs. 700.

= Wybory ajentów przysięgłych.

Dawno już nie widzieliśmy tak usilnej i żywej agitacji, jaka poprzedziła wczorajsze wybory ajentów przysięgłych giełdy tutejszej.

Miejsce maklerów wakuowało cztery, a kandydatów stało się dwadziestu, z pomiędzy których dwie grupy po czterech panów walczyły o „głosy” z niebywałą usilnością.

Zaznaczyć należy, iż według instrukcji o porządku mianowania, uwalniania, prawach i obowiązkach maklerów przy giełdzie warszawskiej, ten może zostać maklerem, kto będzie miał za sobą przeszło połowę głosów obecnych na wyborach członków zgromadzenia giełdowego.

To też, gdy o godzinie 1-iej z południa u drzwi wejściowych giełdy warszawskiej stanął zwarty szereg głosujących, których, ze względu na formalności, wpuszczano po jednemu do sali, przypuszczano, że pierwsze głosowanie nie da żadnych rezultatów i że dopiero drugie, w którym zwykła większość decyduje, wskaże właściwych kandydatów.

Po nader długim wyczekiwaniu, prezes komitetu giełdowego, p. Mieczysław Epstein, zagaił posiedzenie i po zaproszeniu na asesorów pp.: Kar. Aquilino, Stan. G. Bruna, bar. Lessera, Edw. Landiego, Andr. Świętochowskiego, Ant. Olszewskiego, Bobińskiego, Bron. Goldfedera, Herbsta, Maks. Cohna, Benedykta Hirszbanda, Józefa Hordliczkę i Peretza, przystąpiono do głosowania z listy.

Głosujących było 270, absolutna większość wynosiła więc 136.

Większość tę osiągnęli pp. Adolf Perl (159 głosów) i Stefan Bein (140 głosów).

Z kolei największą ilość głosów mieli pp.: J. Luksemburg (129), S. Lubelski (126), A. Moszkowski (125), A. Ehrlich (109).

Na nieobsadzone dwa miejsca komitet giełdowy ogłosił nowe wybory.

Rozpoczęte o godz. 2-iej minut 20 posiedzenie zamknięto o godz. 3-iej m. 30.

= Posiedzenie.

Onegdaj po południu w zarządzie kolei nadwiślańskiej odbyło się drugie posiedzenie przedstawicieli zarządu i komitetu b. kasy emerytalnej oszczędnościowo-zapomogowej, delegowanych w celu zdania funduszów kasy dawnej kasie obecnie istniejącej.

Przy naradzie nad tym przedmiotem pokazało się, że są jeszcze różne kwestje, bez których zdecydowania przez komisję bilans ostateczny funduszów kasy emerytalnej nie może być ułożony w sposób pożądany.

Na poprzednim posiedzeniu komisji zdania co do podziału zysków, otrzymanych na kursie papierów procentowych, były podzielone: przedstawiciele komitetu kasy nowszej żądali, aby zyski te zapisane były na dobro tylko tych uczestników b. kasy emerytalnej, którzy w dniu zawieszenia jej czynności, t. j. d. 1-go stycznia 1889-go r., zajmowali posady etatowe; przedstawiciel z urzędu zarządu kasy emerytalnej, p. Weychert, był wręcz przeciwnego zdania i utrzymywał, że zyski, obliczone do daty zatwierdzenia likwidacji kasy emerytalnej, czyli do d. 1-go grudnia 1893-go r., winny być proporcjonalnie rozpisane na dobro tych wszystkich uczestników, zarówno dawnej, jak i nowej kasy, którzy d. 1-go grudnia r. z. byli na służbie kolejowej; drugi nareszcie przedstawiciel zarządu b. kasy, p. Grosicki, radził, aby z decyzją o podziale zysków wstrzymać się i w kwestji tej zasięgnąć rady prawników.

Przeciwno projektowi dopuszczenia do udziału w zyskach, osiągniętych na kursie papierów procentowych, stanowiących własność kasy emerytalnej, i uczestników obecnie istniejącej kasy oszczędnościowo-zapomogowej, świeżo przyjętych na służbę, którzy w dawnej kasie wcale nie uczestniczyli, złożony został onegdaj memoriał na ręce prezesa kolei, p. Leopolda Kronenberga, o czem pisaliśmy w Kurjerze wczorajszym.

Otóż wskutek owego memoriału, z polecenia pre-

zesa lub z innych przyczyn na ostatniem posiedzeniu komisji p. Weychert zmienił zdanie i przyznał, że z kwestjonowanych zysków z kasy emerytalnej bezwarunkowo korzystać mogą wyłącznie tylko uczestnicy dawnej kasy, znajdujący się na służbie w chwili jej zamknięcia, t. j. d. 1-go stycznia 1889-go r.; zdanie to, jako najzupełniej słuszne, w zupełności podzielili i wszyscy inni członkowie komisji.

Nadto przy zamykaniu rachunków i układowaniu bilansu kasy emerytalnej, oprócz zysków na kursie walorów, wynoszących przeszło rs. 60,000, wykryto wiele innych zysków, pochodzących z procentowania różnych kapitałów kasy od czasu jej zamknięcia do chwili zatwierdzenia likwidacji tej kasy, czyli od d. 1-go stycznia 1889-go r. do d. 1-go grudnia 1893-go r.; likwidacja bowiem była obliczona i zatwierdzona w stosunku do funduszy posiadanych przez kasę emerytalną w dniu jej zamknięcia, t. j. z bilansu z d. 1-go stycznia 1889-go r., który cały kapitał, przeznaczony do zlikwidowania, wykazywał w sumie rs. 870,860 kop. 68½.

Otóż zysków, pochodzących z procentowania różnych sum b. kasy w okresie powyżej zaznaczonym, wykryto jeszcze kilkadziesiąt tysięcy rubli, które wraz z zyskami na kursie walorów w przybliżeniu wyniosą około stu kilkadziesiątu tysięcy rubli (dokładnie jeszcze nie obliczono) i wszystkie te zyski podzielone zostaną proporcjonalnie na dobro tych uczestników dawnej kasy, którzy w dniu jej zamknięcia, 1-go stycznia 1889-go r., byli na służbie.

Pod tym względem kwestja została rozstrzygnięta.

W myśl powyższego i po wyjaśnieniu niektórych jeszcze kwestyj wewnętrznych, bilans funduszu kasy emerytalnej będzie ułożony, a następnie zdane one zostaną obecnie istniejącej kasie oszczędnościowo-zapomogowej.

Na tem onegdajsze narady zakończono.

= U wiosłarzy.

Doroczne zebranie ogólne członków Towarzystwa wiosłarskiego zwołano na dzień 17-ty, tj. na nadchodzącą sobotę.

Na zebraniu mogą być omawiane jedynie te wnioski, które wcześniej złożono komitetowi, a mianowicie ogólne do d. 12-go, a dotyczące sprawozdania do d. 15-go, godziny 9-jej wieczorem.

= Wyzwanie.

Członkowie Yachtklubu naradzają się nad wyzwaniem Towarzystwa wiosłarskiego do regat tegorocznych.

Konkurs sportowy ma dotyczyć kilku biegów głównych na łodziach wyścigowych i kajakach.

= Na kolei syberyjskiej.

W tych dniach wyjeżdża z naszego miasta na Syberję partja techników, którzy w przedsiębiorstwie inżyniera Kraszewskiego prowadzić będą część robót przy budowie oddziału od Tomśka do Irkucka.

Zaangażowani technicy jadą na Moskwę do Tiumenia, zkład po zorganizowaniu się i sprowadzeniu Irtyszem wagonów, parowozów i innych potrzeb do budowy kolei, z wiosną wyruszą w dalszą drogę.

= Kanalizacja i wodociągi.

Dzisiaj, o godzinie 7½, odbędzie się w biurze zarządu przy ul. Królewskiej pod nr. 41-ym, posiedzenie komitetu budowy kanałów i wodociągów.

Ze względu jednak, że główny inżynier, p. W. H. Lindley, zawezwany w pilnym interesie do Berlina, wyjechał dzisiaj i powróci dopiero we czwartek, sprawa dostawy trzeciej maszyny dla stacji pomp nie będzie roztrąszana.

Nad tą kwestją obradować będzie specjalna komisja, wybrana z łona komitetu.

Pierwsze posiedzenie komisji zapowiedziane jest na czwartek, d. 15-go b. m.

Komisja, złożona z członków komitetu kanalizacyjnego pp.: Markoniego i redaktora Keniga, oraz z dwóch przedstawicieli izby obrachunkowej pp.: Nowogrebielskiego i Zimmermana, rozpoczęła doroczną rewizję materiałów i ksiąg magazynowych na stacji filtrów.

= Wisła.

Wczoraj po północy woda w Wiśle wezbrała do stóp 8 cali 4 i od tej chwili opadając, dzisiaj, o godz. 11-iej przed południem, dosięga już tylko stóp 7 cali 4.

Kra spłynęła zupełnie, umożliwiając kursowanie łodzi.

Przedsiębiorstwa żeglugi już w tych dniach przystąpią do kampanji, rozpoczynającej się niezwykle wczesnie.

Na przystani berlinek przy komorze wodnej złożono znaczną ilość beczek z tłuszczami, przeznaczonymi do splawu.

Szyprownie, w razie gdyby pogoda nie zmieniła się, wyruszą w drogę za dni kilka.

Z Płocka piszą do nas d. 10-go b. m.:

„Wczoraj od rana lody zaczęły się odłamywać, niski jednak stan wody nie pozwalał im ruszyć na całej przestrzeni.

Nie rozumiem, dlaczego X., który bywał codziennie na kawie u Semadeniego, przeniósł się odrazu do Zawistowskiego?

— Ba, zrobił tak samo, jak Cezar, nie chcąc być drugim u Semadeniego, woli być pierwszym u Zawistowskiego.

Szanowni i zacięci prelegenci!
Pod egidą nauki wciąż płynie,
Lecz, szanując to, co się dziś święci,
Niech z was który da odczyt o... wincie.

Wszystko się dziś zmienia, czas taki zdradziecki!
W lutym już na Wiśle są spienione nurty,
Więc nawet i na to przyszał cech krawiecki,
Że kobiety mężom krajać będą kurty.

Niedźwiedzia przysługa.

(*Bajka onegdajsza.*)
W gabinecie przy handlu pan, znany kupcowi,
Jadł kolację ze swoją, zdawało się, żoną.
Po kolacji garsoni, do usług gotowi,
Znaleźli na krzeselku broszkę zostawioną.
Kupiec, myśląc, że będzie to przysługa miła,
Panu do domu prędko kazał odnieść broszkę,
Lecz pani ów klejnocik oknem wyrzuciła
I posłańcowi za to dała... po łbie troszkę.

Pewien kupiec ożenił się
Z bardzo brzydką, starą panną,
A że, dając towar dobry,
Miał praktykę niestanną!
Więc konkurent z naprzeciwna
Krzychał: „My się na tem znamy!
Ten lis z brzydką, starą panną
Ożenił się dla reklamy!”

Na lekcji literatury powszechnej.
— Panno Klaro, co pani wie o stosunkach rodzinnych
wielkiego Piotra Corneille'a?
— Był bratem Tomasza Corneille'a i o ccm tragedji.

Fachowa krytyka.
Przy wyjściu z teatru.
Mąż. Doskonała sztuka.
Żona. Trochę nieprawdopodobna.
Mąż. A to dlaczego?
Żona. Akt drugi dzieje się w trzy lata po pierwszym,
a znajdujemy w nim tę samą, co w pierwszym, służącą...

W dojrzałości wszedłem lata,
Więc w młodzieńczą moją duszę
Różne rady kłaść zaczęły
Zły i Dobry, dwa Genjusze.
Genjusz Dobry wciąż do ucha
W moralności swojej woła:
„Pracuj ciężko, miły bracie,
Pracuj ciężko w pocie czoła.”
Genjusz Złego znów przeciwnie
Szepce w ucho mi z ostrożną:
„Próżnij ciągle, prózniej stale
I nie nie rób, póki można.”
Długom myślał, jak pogodzić
Dwóch Genjuszów tych przymioty,
Długom sobie kombinował,
Aż wybrałem środek złoty:
I posażną bardzo, ale
Starą babę wziąłem sobie;
Odtąd ciężko też pracuję,
Choć, na pozór, nic nie robię...

— Otrzymujemy z prośbą o zamieszczenie pismo następujące: „Zarząd III-ej szwalni składa jeszcze spóźnione podziękowania następującym osobom, które złożyły ofiary na bazar spożywczy w Muzeum d. 7-go stycznia r. b.: pp. obywatelom: Celińskiemu z Paprotni, Daszewskiemu z Grabia, Sypniewskiemu z Ojrzanowa, Kretkowskim, Józefinie Walewskiej z Antoniny, Marji Gregorowicz ze Sławna, Lucynie Bogusławskiej z Przymusowej Woli, Felicji Karszo-Siedlewskiej z Popław, br. Horochowi z Początkowa, Wodzińskiemu z Zawady, Edwardowi Grodzińskiemu z Będkowa, Smoleńskiemu z Pakosławia, Zembruskim z Moniak, Zarańskiej z Jaroszewic, Mikułowiczowi z Jędrzejowskiego, Huissonowi z Wykna, Sobieszczęńskim z Podłodowa, Karolowej Szlenkierowej, Antoniemu Budnemu z Bychawy, Kazimierze Czuwasza, dr. Andrzejowskiemu z Kobrynia, Żórawskiemu ze Szczuk, Rzewuskim z Siele; pp. kupcom: Towarzystwu akcyjnemu Kijoka, braciom Reych, Sindelarowi, Stepkowskiemu, Bocquetowi, Podgórskiemu (fabryka lamp), Kostce i Mulertowi, Heurichowi, Sommerowi, Pikowi, Augustowi Stopczykowi, aptekarzowi z Łodzi, Mioduszewskiemu, Jacobowi, Patschkemu i Troszłowi, Fuchsowi (dystylarnia), Sewerynowi Jungowi, firmie Sznajder, Wilkańcowi, Riedlowi, I. Z. Ratyńskiemu za dar wyjątkowo hojny i Janowi Arkuszewskiemu z Łodzi.

Na szpitalik dziecięcy przy ulicy Aleksandra.
Hipolit i Ludwika Wawelberg rs. 25.
Na szpital dziecięcy imienia Baumanów i Bersonów.
Hipolit i Ludwika Wawelberg rs. 25.
Dla piętnastoletniego chłopca, zdolnego i pilnego ucznia chorego na płucą, którego matka, biedna wdowa leczyć nie jest w stanie. (Nowy-Swiat № 8, m. 68).
W rocznicę śmierci ś. p. Emilji i Wincentego Kirchnerów, składają dzieci rs. 2.

Nekrologja.

Wacław Kwiatkowski,

kupiec m. Warszawy,
opatrzony św. Sakramentami, po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, zmarł dnia 11 lutego r. b., przeżywszy lat 62. Nabożeństwo żałobne za spój jego duszy odbędzie się w dniu 14-ym b. m., to jest we środę, w kościele św. Antoniego (po-reformackim) przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 11-ej przed poł., po którym nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz powązkowski do grobu rodzinnego.
Na te smutne obrzędy pozostała żona, córki, siostry i rodzina zapraszają przyjaciół i znajomych.
Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 3-760

Stanisław Miecznikowski,

zmarł we wsi Swidach, gub. lubelskiej, dnia 28-go stycznia, po krótkiej chorobie, w wieku lat 52. Nabożeństwo za spój jego duszy odbędzie się w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, dnia 14-go lutego, to jest we środę, o godzinie 9 i pół zrana. 763

WITOLDEK,

ukochany synek Franciszka i Marji z Góreckich **GALADYK**, przeniósł się do wieczności w dniu 11-ym lutego r. b., przeżywszy miesięcy 10. Pozostali w głębokim smutku rodzice, zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok ze wsi Marki pod Warszawą na cmentarz brudzieński dnia 13-go lutego r. b. o godzinie 1-ej z południa. 762

† Ś. p. Edmund Leopold ROSZKOWSKI,

po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami, zasnął w Panu dnia 10 lutego 1894 r., przeżywszy lat 24. W smutku pogrążone siostry zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające dnia 13-go lutego, w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-ej i pół zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu, o godz. 3-ej po południu, na cmentarz brudzieński.
Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2-761

† Ś. p. MARJA MARCZAK

panna, opatrzona św. Sakramentami, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 28, zmarła dnia 11 lutego 1894 r. Pozostali w ciężkim smutku: matka, bracia i siostra zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o godz. 10-ej i pół zrana w dniu 13 b. m. oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła o godz. 3-ej po poł. na cmentarz powązkowski. 764

Dnia 13-go lutego, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci

Kazimierzy Czernickiej,

odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża w kaplicy Matki Boskiej, o godz. 10 i pół zrana, na które córka zaprasza przyjaciół i znajomych. 773

Dnia 1 (13) lutego odbędzie się, o godzinie 12-ej w poł., na Woli, żałobne nabożeństwo za całą rodzinę 734

generała Dymitrego Czernickiego,

na które zaprasza córka znajomych i życzliwych.

+ Dnia 14-go lutego, we środę, o godzinie 10-ej zrana, w kościele po-karmelickim na Krakowskim-Przedmieściu odbędą się nabożeństwa za

ś. p. dra Antoniego Anteckiego,

i córki ś. p. Natalji, na które pozostała żona i matka zapraszają życzliwych. 746

+ Dnia 13-go lutego, to jest we wtorek, jako w pierwszą bolesną rocznicę imienin ś. p.

Juljana Bogdańskiego,

obywatela, b. urzędnika komisji spraw wewnętrznych, odbędzie się żałobne nabożeństwo o godzinie 10-ej zrana, w kościele Narodzenia Najświętszej Marji Panny przy ulicy Leszno, na które pozostała żona wraz z synem i zięciem zapraszają krewnych, życzliwych i znajomych. 755

We wtorek, dnia 13-go lutego r. b., za spój duszy

hrabiego

Władysława Krasinńskiego,

Ordynata, jako w oktawę zgonu jego, odpawione będzie żałobne nabożeństwo w kościele św. Krzyża przed wielkim ołtarzem, o godzinie 11-ej przed poł. 2-742

Dnia 13-go lutego r. b., jako w dzień imienin

Juljana Matkaszynskiego

odbędzie się za spój jego duszy nabożeństwo żałobne w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10-ej zrana, na które pozostała żona, dzieci i wnuki zapraszają krewnych, znajomych i życzliwych. —757

+ Za spój duszy

ś. p. Lucjana Séguinaud,

zmarłego w Petersburgu w dniu 18-ym stycznia 1894 r., odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, w dniu 13-ym b. m., to jest we wtorek, o godzinie 10-ej zrana, na które rodzinę i znajomych zaprasza się. 2-748

+ We wtorek, dnia 13 b. m., odpawione zostanie nabożeństwo żałobne za duszę

ś. p. Jana Juljana Kamińskiego,

w kościele po-karmelickim na Krakowskim-Przedmieściu, o godz. 11-ej przed południem. 751

+ W dniu 13 lutego, tj. we wtorek, jako w rocznicę imienin

ś. p. Juljana Ratyńskiego,

b. obywatela i współwłaściciela fabryki, odbędzie się żałobne nabożeństwo o godz. 10-ej i pół zrana w kościele św. Aleksandra, na które pozostali: matka, brat i bratowa rodzina i znajomych zapraszają. 759

+ Dnia 13 lutego, to jest we wtorek, jako w dniu imienin

ś. p. Juljana Bogusławskiego,

odpawione będzie nabożeństwo o godz. 10-ej zrana w kościele św. Krzyża w kaplicy Matki Boskiej, na które pozostała rodzina zaprasza krewnych i przyjaciół. 706

+ Za duszę

ś. p. Marji z Głowackich

Piatkowskiej,
oraz za całą rodzinę Głowackich, odbędzie się żałobne nabożeństwo w dniu 14 lutego r. b., tj. we środę, o godz. 9-ej zrana, w kościele św. Aleksandra przy placu Trzech Krzyży, na które pozostała rodzina zaprasza życzliwych. 206r

+ Za spój duszy

ś. p. Dra Jana Ottowicza,

zmarłego w Grodnie, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Antoniego (po reformackim) przy ulicy Senatorskiej, w dniu 13 b. m., to jest we wtorek, o godz. 8-ej zrana, jako w trzecią rocznicę śmierci, zaprasza się rodzinę, kolegów, przyjaciół i życzliwych. 758

OSTATNIA POCZTA.

Katastrofa pod Dougoi.

Paryż d. 11-go.—Wszystkie dzienniki wobec rozbicia kolumny Bonnierera pod Dougoi utrzymują, że dziś nie pora do robienia rządowi wyrzutów. Potrzeba niezwłocznie zarządzić energiczne środki, aby przywrócić powagę sztandaru francuskiego w centralnej Afryce. *Figaro* żąda obsadzenia oazy Tuat.

Paryż d. 10-go. — Na dzisiejszym posiedzeniu izby prezes ministrów Casimir-Périer, nie czekając wniesienia interpelacji, z własnej pobudki złożył oświadczenia w sprawie katastrofy pod Dougoi, odczytawszy raport telegraficzny gubernatora sudańskiego. Wobec ciężkiej kłeski—rzekł Périer—nie czas na rekryminacje; rząd sam uznaje, że podjęto wyprawę lekkomyślnie. Gdy nadeszła depeza o wkroczeniu Bonnierera do Timbaktu, rząd w d. 24-ym stycznia nakazał gubernatorowi Sudanu, Grodetowi, aby cofnął kolumnę Bonnierera do Francji i nie przedsięwziął dalszych kroków bez upoważnienia rządu. Obecnie nie omieszkaj rząd poczynić wszelkich kroków celem powetowania kłeski i zapobieżenia jej następstwom. Posiłki wysyłane będą także z Algieru. O ewakuacji Timbaktu obecnie już mowy być nie może. Po wysłuchaniu tej deklaracji izba obradowała w dalszym ciągu nad interpelacją Faberota w sprawie zamknięcia paryskiej giełdy pracy. Minister spraw wewnętrznych Raynal oświadczył, że o otwarciu jej napowrót mowy niema, ponieważ naruszono ustawę z r. 1884-go. Izba przyjęła 372 głosami przeciw 166 zgodnie z życzeniem rządu prosty porządek dzienny.

Traktat handlowy.

Berlin d. 11-go. — *Nationalzeitung* donosi, że nowy traktat handlowy z Rosją zapewnia portom niemieckim morza Bałtyckiego znaczne korzyści. Taryfa frachtowa dla Gdańska i Królewcza zrównana została z taryfą portów russkich tego morza.

Aresztowanie Soubeyrana.

Paryż d. 10-go. — Soubeyran aresztowano wczoraj późnym wieczorem. Należał on do najwybitniejszych przedstawicieli sfer towarzyskich i sportowych Paryża. Był prezydentem „Banque d'Escompte” i „Société des Immeubles”; roztrwonął pieniądze obu tych wielkich instytucyj finansowych. Pierwszy z rzeczonych banków założył Soubeyran w r. 1878-ym, wystąpiwszy z „Crédit foncier”, którego był wicegubernatorem. Ustąpił on z „Crédit” także pod zarzutem naruszenia majątku bankowego; straty wyrównał wszakże szczęśliwą operacją w papierach egipskich i wyszedł zeń z majątkiem 50 milionów fr. Odtąd prowadził zażartą kampanję przeciw „Crédit foncier”. Grał ciągle na zwykłą giełdową i usiłował sztucznie podtrzymywać kurs papierów nowego banku, ciągle spadający. Akcje jego, kotowane na 800 fr., spadły do 20 fr. Dla ratowania się Soubeyran podniósł w ostatnich dwóch latach z zapasów „Société des Immeubles” 45 milionów. Skutkiem tego ta ostatnia nie mogłaby zapłacić kuponu, gdyby mianowany likwidator sądowy, Lemarquis, nie zarządził temu. Lemarquis zarządził aresztowanie Soubeyrana. Odwieziono go we własnym ekwipażu do Mazas. Aresztowany okazał dużo zimnej krwi i przytomności umysłu przy rewizji papierów „Banque d'Escompte”. Liczy on lat 65. Do ostatniego roku był deputowanym i siedział na prawicy; w rzeczach finansowych był powagą parlamentarną.

Paryż d. 10-go. — Georges Soubeyran rozpoczął swą karierę finansową w r. 1849-ym w ministerjum finansów Achillea Foulda; od r. 1860-go, gdy objął naczelną rolę w „Crédit foncier”, był ponury ten i poważny człowiek lwem salonów świata i półświatka, posiadał słynną stajnię, w każdej dzielnicy Paryża miał własne remizy z ekwipażami, gotowemi dlań na każde zażądanie. Był cały dzień na nogach. Wstawał o godzinie 5-ej zrana i czytał naprzód gazety; cały dzień potem pracował w biurze swoim lub w bankach i instytucjach, których był kierownikiem lub członkiem. Należały do nich: kolej północna, rozmaite stowarzyszenia kredytu rolniczego, asekuracje, stalownie itd. Na jedzenie czasu mu brakło. Wzruszenia swoje, jako gracza i finansisty, pokrywał zawsze niewzruszonym spokojem oblicza. Przed tygodniem jeszcze miał świetny wykład o położeniu finansowem Francji.

Jubileusz 50-letni.

Wiedeń d. 11-go. — Z powodu przypadającego na r. 1898 pięćdziesięcioletniego jubileuszu rządów cesarza Franciszka Józefa powstają już teraz liczne projekty uczczenia tegoż. Tutejsze „nizsoaustrjackie Towarzystwo przemysłowe” zaprojektowało urządzenie w r. 1898 w Wiedniu wystawy państwowoaustrjackiej, która da początek założeniu wielkiego muzeum etnograficznego austrowęgierskiej monarchji, tudzież muzeum odlewów gipsowych. Miasto Wiedeń zbuduje własnym kosztem muzeum miejskie. Pod przewodnictwem hr. Rudolfa Kińskiego utworzył się komitet magnacki celem wzniesienia w Wiedniu „halli sławy” (*Ruhmeshalle*), w której znajdą pomieszczenie posągi wszystkich wybitniejszych mężów z doby panowania cesarskiego.

Aresztowania.

Zurych d. 11-go. — Na rek wizycję prokuratora związkowego aresztowano tutaj znanych anarchistów Nonnemana, Ottona Wichersa i Gogh. Wichers pochodzi z Hamburga, jest literatem i aktorem, Non-

neman pochodzi z Wirtembergji, jest szewcem, Pfigg, rodem z Poczdamu, jest stolarzem. Rada związkowa wydała 13 anarchistów, którzy uczestniczyli w napadzie na konsulatus włoski. W liczbie tej znajduje się sześciu włochów, 6 niemców i austrjak Kahane.

Skarcenie kabyłów.

Madryt d. 11-go. — Z Melilli donoszą, że poseł sułtański do kabyłów nałożył na nich kontrybucję celem zapłacenia Hiszpanji żadanego odszkodowania. Ponieważ nałożona na głowę kara jest znaczną, boją się, aby pomiędzy kabyłami a Marokkiem nie przyszło do powa nego starcia.

Rokosz w Brazylii.

Londyn d. 11-go. — Z Rio de Janeiro donoszą, że Włochy, Anglja i Stany zjednoczone Ameryki północnej wzbraniają się uznać powstańców brazylijskich za stronę wojującą.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 11-go lutego. (Tel. Ajen. półn.) — Pod roztrząsanie rady państwa przyjdą kwestje: reorganizacji systemu pasportowego, o zmianie przepisów, dotyczących specjalnych przywilejów służby zarządu wojennego w oddalonych miejscowościach Cesarstwa i o otworzeniu kasy emerytalnej dla służby kolejowej.

Petersburg 11-go lutego. (Tel. Ajencji półn.) — Rada państwa roztrząsnęła projekt zaprowadzenia żeglugi parowej pocztowo-pasażerskiej na Lenie i przedstawienie o upoważnienie Towarzystwa kolei warszawsko-wiedeńskiej do wypuszczenia obligacyj na jedenaście milionów.

Petersburg 11-go lutego. (Tel. Aj. półn.) — Z powodu upływu w r. 1892-im pierwszego dziesięciolecia istnienia nadbałtyckiego bractwa prawosławnego, ober-prokurator św. Synodu przedstawił do Najwyższego uznania memorjał o pomyślnej działalności bractwa. Jego Cesarska Mość Najjaśniejszy Pan nakreślił na memorjale: „Bardzo pocieszające i przynosi zaszczyt prezesowi, członkom i działaczom bractwa. Daj Boże, aby i na przyszłość z takim powodzeniem postępowały sprawy prawosławia.”

Petersburg 11-go lutego. (Tel. Ajen. półn.) — Wkrótce rozstrzygną będzie projekt obłożenia akcyzą mieszania produktów naftowych z olejami roślinnymi.

Kronsztad 11-go lutego. (Tel. Ajencji półn.) — Sąd wojenny marynarki, roztrząsnawszy sprawę rozbicia się pancernika „Rusalka”, dziś o godz. 7-ej zrana wydał wyrok, aby: byłemu komendantowi oddziału naukowo-artyleryjskiego, kontradmirałowi Buraczkowowi udzielić napomnienia, a dowódcę łodzi „Tuczka”, kapitana 2-iej rangi Łuszkowa, usunąć od dowództwa statkami wojennymi.

JARMARK W SKARYSZEWIE.

Skaryszew 12-go lutego. (T. pr. Kur. W.) — Dziś dopiero rozpoczyna się jarmark tutejszy. Wiele koni idących tu zatrzymano w Radomiu, z powodu wczorajszej śnieżycy i nader ciężkiej drogi. Jarmark nie zapowiada się świetnie. Zjazd niewielki i ożywienie bardzo małe. Dotychczas dostawiono przeważnie tylko konie włościańskie. We czwartek i środę prawdopodobnie ruch sprzedażny nieco się ożywi.

KONFERENCJA WALUTOWA.

Berlin 12-go lutego. (Tel. przyw. Kur. W.) — Koła parlamentarne są przekonane, że mająca zebrać się w końcu lutego konferencja walutowa nie osiągnie żadnego rezultatu praktycznego. Niemcy za żadną cenę nie zrzekną się swojej waluty złotej. Powołani do udziału w konferencji bimetalisci: Kardorff, Mirbach i Arendt są również przekonani o niemożności rozwiązania problemu w duchu ich życzeń. Sądzą powszechnie, że bimetalisci użyją rozpraw konferencji walutowej za punkt wyjścia do polityki obstrukcyjnej, celem zgotowania rządowi trudności w przyprowadzeniu do skutku traktatu handlowego z Rosją.

ZNOWU PUTTKAMER.

Berlin 12-go lutego. (Tel. przyw. Kur. W.) — Zdziwienie i sensację wywołał fakt zaproszenia byłego

go ministra spraw wewnętrznych, Puttkamera, na obiad, który w tych dniach odbędzie się u prezesa ministrów pruskich, hr. Eulenburga, z udziałem przyręczonym cesarza Wilhelma. Mówią, że cesarz pragnął poznać opinię Puttkamera o traktacie handlowym z Rosją. Jeżeli z drugiej strony zapewniają, że Puttkamer przeznaczony jest do odegrania w niedługim czasie znowu wybitnej roli w polityce wewnętrznej Prus, to na podstawie najlepszych źródeł możemy pogłosce tej zaprzeczyć. Na obiedzie rzezonym cesarz chce poinformować się o zdaniu innych także posłów co do traktatu handlowego z Rosją.

ŚLUBY CYWILNE.

Budapeszt 12-go lutego. (Tel. pr. Kur. W.) — Odbył się tutaj w dniu wczorajszym [wielki mityng katolików liberalnych, który oświadczył się za ślubami cywilnymi.

SPRAWA MAROKAŃSKA.

Madryt 12-go lutego. (Tel. pr. Kur. War.) — Marszałek Martinez Campos donosi, że sułtan marokański przyjmuje w zasadzie żądania hiszpańskie, odracza wszakże termin faktycznego ich przyjęcia. Ostatnia rada ministerjalna uchwaliła przeto, że korpus andaluzijski i flota mają trzymać się w pogotowiu na wszelkie ewentualności.

Berlin 11-go lutego. (Tel. Ajencji północnej.) — Delegaci ruscy do zawarcia traktatu handlowego z Niemcami opuszczają dzisiaj wieczorem Berlin.

Berlin 12-go lutego. (Tel. pr. Kur. W.) — Z powodu doniesienia jednego z dzienników hamburskich, że Bawarja będzie głosowała przeciw traktatowi handlowemu, *Post* zapewnia na miejscu naczelnem, że odbywa się obecnie wymiana myśli pomiędzy rządami związkowemi, wszakże tylko w sprawie zniesienia taryfy różniczkowej na zboże i mąkę. O polityce obstrukcyjnej ze strony Bawarii niema mowy.

Monachjum 12-go stycznia. (Tel. pr. Kur. War.) — Wczoraj splonęły doszczętnie stajnie w zamku Nymphenburg.

Praga czeska 12-go lutego. (Tel. pr. K. W.) — W koszarach tutejszych pojawił się tyfus. Studnie zamknięto.

Wiedeń 12-go lutego. (Tel. pr. Kur. War.) — Radę państwa zwołano na dzień 22-gi b. m.

Berlin 12-go lutego. (Tel. przyw. Kur. War.) — Ruble w gotówce **219 80** (onegdaj 219.25)
Ruble na dostawę **219 75** (onegdaj 219.—)

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— **Panu Władysławowi, prenumeratorem z ul. Chmielnej.** — Parafia Krajkowo, gub. płocka, pow. sierpecki, gmina i poczta Raciąż. Miejscowości „Osiek” w Królestwie jest 28, z tych parafij tego nazwiska 5. Dwie poczta Staszów (gub. radomska), dwie poczta Rypin (gub. płocka) i jedna poczta Lubicz (gub. płocka).

— **Pozytywności w Rydze.** — Archikonfraternia literacka jest jednym z najdawniejszych bractw religijnych w Warszawie. Istnieje przy kościele katedralnym św. Jana. Dlatego zaś nazywa się bractwem literackim, iż od początku istnienia do grona swojego przyjmowała niemal wyłącznie ludzi, którzy już umieli czytać i pisać, czyli, jak się ustawa wyraża, „pismo rozumiejących”. Charakter ten bractwo zachowało do obecnej chwili. Członkami jego po większej części są: emeryci, urzędnicy, kupcy i t. d.

— **Prenumeratorem w Batumie.** — Szpital dla obłąkanych w Tworkach posiada 800 miejsc dla chorych. Z tej liczby 500 bezpłatnych i 300 za opłatą od rs. 22—75 miesięcznie. Miejsca bezpłatne są prawie zawsze zajęte. Szpital przyjmuje tylko chorych z Królestwa.

— **Rzeźbiarzowi z Warszawy.** — O utworzenie cechu czynią starania nie rzeźbiarze-artysty, lecz rzeźbiarze-kamieniarze, o czym wyraźnie *Kurjer* wspominał. O co więc sz. panu chodzi?

— **Pani N. K. w Tomaszowie.** — Używa się roztworu 1 grama na 2 litry wody.

— **Pani F. K.** — Syn sz. pani może otrzymać pasport na wyjazd za granicę dla dalszego kształcenia się, a nadto zwolnienie w odbyciu pswimności wojskowej, lecz tylko wówczas, jeżeli posiada patent z ukończenia gimnazjum, szkoły realnej lub innego średniego zakładu naukowego i jeżeli uzyska pozwolenie ministerjum oświaty. W położeniu atoli, w jakim sz. pani się znajduje, zdaje się, iż formalności te będą bezużyteczne: syn starszy, jako upośledzony na umyśle, wyłącza się z obowiązku spełnienia powinności wojskowej, młodszemu tedy służy przywilej opiekuństwa nad matką wdową. W sprawie tej musi sz. pani zwrócić się do wydziału wojskowego w magistracie m. Warszawy.

— **Panu E. B. w Czestochowie.** — Na przytoczony numer pożycki premjowej w ciągnięciu styczniowem nie padła wygrana.

— **Panu H. Mich.** — Przyjęta przez nas pisownia—naszem zdaniem—jest logiczna i praktyczna.

L. MIAASKOWSKI I S-KA,

WIERZBOWA 1.

Zawiadomienie. — Pozostałe z wyprzedaży w dość znacznej ilości towary, obniżone jeszcze bardziej w cenie, wyprzedawać się będą w oddzielnym rejonie w nadchodzący Poniedziałek, Wtorek i Środę.

244

WIELKA DOROCZNA

WYPRZEDAŻ

w Magazynie Ubiorów Dziecinnych

A. PAWLIK,

przy ulicy Trębackiej, róg Nowo-Senatorskiej,
rozpocznie się jutro, t. j. we Wtorek.

CENY BARDZO NIZKIE.

186r

Uniwersalny Magazyn

S. B. FRUMKINA,

Warszawa, Rymarska 3.

Poleca w wielkim wyborze:

Łóżka żelazne zwyczajne, i Angielskich i Wiedeńskich fasonów, Dziecinnie
łóżka, kołyski, wózki i walcypedy, Materace różnych gatunków i rozmiarów,
Umywalnie marmurowe, metalowe i zwyczajne żelazne, oraz przybory do umywalni,
Kłozety pokojowe drewniane i cynkowe najnowszej konstrukcji; Wanny higieniczne z piecykami do ogrzewania i zwyczajne,
Sitzbady, Pryszniczki pokojowe, bidety, i irygatory, Łóżka obozowe, Fotel-łóżko składane, Fotele dla chorych na kółkach samoobracające się, Kuchenki naftowe i benzynowe, z mosiężnymi rezerwoarami, Wyżymaczki, Kubełki, Dzbanki i dużo różnych przedmiotów i praktycznych przedmiotów do gospodarstwa i na podarunki.

Przesyłka do wszystkich stacyj kolejowych.

Ceny wszystkim dostępne.

Sprzedaz hurtowa i detaliczna

W Sali Muzeum Przemysłu i Rolnictwa

Krakowskie-Przedmieście 66,
dzisiaj i następnym dni

N. LENOIR,

przedstawi

Przeгляд Powszechnej Wystawy w Chicago,

w oryginalnych, świeżo sprowadzonych, na 25 stóp wysokich, wspaniałych obrazach nitek, w 3 wielkich oddziałach, składających się ze 100 nowych artystycznych obrazów z urozmaiconym programem. Szczegóły w afiszach i programach. Początek o godz. 8 wieczorem. Kasa otwarta od godz. 10-ej zrana. 245

Do śpiewu:

Milöcker „Zaklęty Zamek” Modry potok na jeden głos . . . kop. 20
kuplety
I ta co smyczkiem tnie . kop. 30
Piosenka ludowa włoska . . . kop. 20
Serenada . . . kop. 20
Weinberger. Weseli Spadkobiercy „Moja ciotka” na jeden głos . . . kop. 40

G. Sennewald,

Miodowa 6,

179r

Do nabycia we wszystkich składach nut.

MŁODA GOSPISIA

illust. poradnik kuch.

Jadwigi Izdebskiej

z działem dietetycznych

potraw dla chorych w zeszytach po 10 k., pocztą po k. 12.

Nowe Mody kwart. rs. 1.20, pocztą rs. 1.50.

Hayek Dr. Atlas Zoologii, Botan. i Mineral. 30 zeszytów po 60 kop., z oprawą rs. 22.

Becker. Historia Powszechna, 137 zeszytów po 10 kop.

Loewe Dr. Metoda Francuska rs. 2.

Loewe Dr. Metoda Niemiecka rs. 2. (dla samouków.)

To samo ze słownikiem, 25 zeszytów po 15 kop.

Sily Przyrody, Popularny wykład Fizyki, podług dzieła A. Guillemina 37 zeszytów po 20 kop., w eleg. oprawie rs. 7.50.

Geografja Popularna, czyli Ziemia w malown. obrazach, opr. Dr. Wł. Wieherkiewicz, 58 zeszytów po 15 kop., w opraw. rs. 6—i rs. 7.50.

Powieści: Montepina, Roznosicielka chleba, 6 tomów rs. 3; Walka o miljony, 6 t. rs. 3.90; Tragedje Paryża, 7 tomów rs. 4.60; Ponson du Terraila Na Śmierć i życie, w zeszytach po 10 kop.

Do nabycia u H. Olawskiego Mazowiecka 6, oraz we wszystkich księgarniach.

287

A. Seeberg

w Tuckum, poleca

Słód Karmelowy

zastępujący

KAWĘ,

wyborny w smaku i w wysokim stopniu pożywny.

Do nabycia w składach kolonialnych po kop. 20 za funt. 131r

Masło Litewskie.

Świeży transport masła prawdziwego litewskiego, po 36 kop. za funt, nadszedł do sklepu spożywczego kolei Nadwiślańskiej, przy ul. Nowogrodzkiej № 15, 136

OSOBA

w średnim wieku, inteligentna, artystycznie muzyczna, poszukuje pokoju w środku miasta, za zajęcie się domem lub do towarzystwa, albo na wyjazd, znająca języki.—Hoza № 13, m. 6. 233

Najnowsze wydawnictwa GEBETHNERA i WOLFFA w Warszawie

C. V. BOYS

Bańki mydlane.

Wykład początkowy o zjawiskach włoskowatości. Przełożył z upoważnienia autora Wiktor Biernacki, kand. nauk matem.—Z licznymi drzeworytami w tekście i jedną tablicą litografowaną.—Karton 90 kop.

Etizeusz Reclus

Zjawiska ziemskie.

LADY STAŁE. 174r

Z upoważnienia autora przełożyła i uzupełniła Dr. M. Stefanowska.—Kop. 80.

Do sprzedania lub zamiany na dom w Warszawie, obciążony tylko pożyczką Tow. Kred. Miejskiego

MAJATEK ZIEMSKI,

w gub. Kieleckiej, bez serwitutów, w najlepszej glebie Skalmierskiej położony, o 2 wiorsty od Cukrowni Łubna (poczta, telegraf, doktor i apteka), 30 wiorst od st. Miechów D. Z. Iwangr.—Dąbr.—Majatek składa się z 3-ch folwarków, rozległości 36 włók, w tem łąk m. 135, lasu m. 60, wiktla m. 24, ogrodu m. 6, reszta grunt orny bez żadnych nieużytków. Budynki i inwentarze w najlepszym stanie. Wiadomość: ulica Leszno 14, m. 1. 226

Ekstrakt - orzechowy

do farbowania siwych włosów, perfumazku A. Maczuskiego, mera w Wiedniu, Kärntnerstrasse 19.

Ekstraktem tym, który wyrabiany jest z zielonych łupin orzecha włoskiego, najłatwiej i najpewniej farbować można siwe włosy na kolory: blond, szatyn, brunatny i czarny; nadając włosom najdalej po 15 min. kolor właściwy, tak że kolor ten przy myciu nie schodzi.

1 flak. ekstraktu orzechowego . . . . . rs. 3.—
1 flak. średniej wielkości . . . . . rs. 1.80
1 etus z 6 małymi fiolkami . . . . . rs. 3.80
1 Próbny flakon ekstraktu . . . . . rs. —60

Składy w Warszawie w Perfumeryi Aleksandra Lipinka Wierzbowa i róg Niecałej i u Marceliego Plac Teatralny Nr. 8 i u Jana Kalinowskiego Krak. Przedmieście Nr. 65.

Poszukuję Lokalu fabrycznego,
z kotłem parowym zaraz lub od Lipca, możliwie na parterze. — Łaskawe oferty post-restante Nr 4711. 206

NA ZŁAMANIE KARKU.

Powieść współczesna Adoifa Dygasin-skiego,
wyszła z druku i sprzedaje się we wszystkich księgarniach po rs. 1 kop. 20, z przesyłką rs. 1 kop. 50. Zamówienia z prowincji uskuteczniają się także i za zaliczeniem pocztowym: 15r
Skład główny u S. LEWENTALA,
Wydawcy, Nowy-Swiat № 41.
Wydawnictwo „Kurjera Warszawskiego”

Warszawskie Akcyjne Towarzystwo Pożyczkowe.

Kantor Główny, plac Warecki № 2
Filja I-sza, Leszno № 2.
Filja II-ga, Krakowskie-Przedmieście № 70.

zawiadamia, że w dniu 21 Lutego (5 Marca) 1894 r. i dni następnych od godziny 10-ej zrana, w miejscowej sali licytacyjnej przy placu Wareckim Nr 2, odbywać się będzie

LICYTACJA

na sprzedaż zastawów we właściwym czasie nie prolongowanych, a zastawionych tak w Kantorze Głównym przy placu Wareckim Nr 2, jak i w Filji I-ej Leszno Nr 2 oraz w Filji II-ej Krakowskie-Przedmieście Nr 70.

Ostatni dzień prolongaty do dnia 19 Lutego (3 Marca) 1894 r.
Wykaz numerów zastawów podlegających licytacji w Gazecie Policyjnej.

ABRICOTINE

Likier stołowy wytworzony z delikatnego owocu brzoskwini, ułatwia trawienie i odznacza się przewybornym smakiem.
Rozliczne podrabianie i naśladowania najlepiej uwydatniły różnicę jakie zachodzą porównawczo z prawdziwym likierem, i wpłynęły przeważnie na rozpowszechnienie jego.
Należy wymagać zawsze na etykietach podpisu Fabrykant Abrykotiny produkuje również następujące likiery:

LIQUEUR D'OR * BLIDAN (LIQUEUR DE MANDARINES) * FLEUR DE THE * CRÈME DE CACAO *

WSZYSTKIE TE PRODUKTA ZJEDNAŁY WYSOKĄ NAGRODĘ W MEDALU ZŁOTYM NA WYSTAWIE POWSZECHNEJ R. 1889

Reprezentant na Królestwo Polskie i Rosję Zachodnią A. Wekrowski — Warszawa Orła 12. 17r

Perły terpentynowej essencji

D-ra CLERTANA.

➔ Każdy flakon zawiera 30 pereł. ➔
Perły te, wielkości grochu, przelkają się łatwo.
Oryginalne perły D-ra Clertana upoważnione do przywozu i sprzedaży w całej Rosji.
Terpentynowa essencja, znajdująca się w perłach d-ra Clertana, jest chemicznie czysta.

Wymagać na każdym flakonie podpisu:
HURTOWA FABRYKACJA W PARYŻU
przy ul. Jacob 19. 170r

Clertana

Krakowskie-Przedmieście Nr 7, dom Hr. L. Krasińskiego,

WIELKA

WYPRZEDAŻ

TOWARÓW WYSORTOWANYCH

W MAGAZYNIE POD FIRMĄ

„RUSSKA MANUFAKTURA”

KRAKOWSKIE-PRZEDMIEŚCIE Nr 7, dom Hr. L. Krasińskiego.

rozpoczęła się d. 12 b. m. i trwać będzie do Srody dnia 14-go włącznie.

Wyprowadzane będą: **WELNY, FLANELE, JEDWABIE, SATYNY, BATYSTY I ZEFIRY.**

Wielka ilość resztek.

223r

Krakowskie-Przedmieście Nr 7, dom Hr. L. Krasińskiego.

Nauka i wychowanie.

Adres: Pierwszorzędne biuro nauczycielskie Sikorskiej, Niecała 12. Rekomenduje nauczycielki, nauczycieli, bony. 5104

„Au bonheur des dames.” Szkoła kroju i Aszycia, Nowy-Swiat 27. Kurs 10 rs. Pracownia sukien. Gotowe ubrania dziecięce. 4896

Buchalterji i rachunkowości handlowej Bnauczyciel S. Rogulski Niecała 4. 4901

Francuzka z niemieckim udziela konwersacji u siebie. Nowy-Swiat 59—15. 5201

Gimnazistka z wyższym patentem 2-go gimnazjum poszukuje korepetycji. Ul. Hoża 32—12. 5092

Lekcje muzyki, konwersacja francuzka. Cena przystępna. Marszałkowska 60, stróż wskaza. 5518

Lekcyj francuzkiego, russkiego, niemieckiego, polskiego, muzyki udzielam. Hoża 18, miesz. 22. 4966

Nauczyciel muzyki potrzebny jest zaraz. Oferty przyjmuje Kurjer „Nauczyciel muzyki.” 5274

Nauczycielka muzyki poszukuje lekcyj na miejscu lub u siebie. Biuro nauczycielskie pierwszorzędne Jasińskiej, Świętokrzyska 15. 5069

Potrzebny korepetytor lekcyj francuzkiego jęz., dla uczennicy 5-ej klasy i przygotowania chłopczyka do 1-ej klasy, za mieszkanie i wynagrodzenie 5 rub. miesięcznie. Ulica Twarda, domu № 10, m. 9. 5290

potrzebna jest francuzka wykształcona do konwersacji. Oferty szczegółowe przyjmuje Kurjer Warsz. „Francuzka A.” 5053

potrzebny korepetytor, uczeń z 5-go gimnazjum, lub student uniwersytetu. Chmielna 49, m. 18; także fortepian do sprzedania dla początkujących, tania. 4773

Szkoła rzemiosł żeńska, Korycińskiej, Krakowskie-Przedmieście 17. Do rozpoczętych kursów zapisy przyjmuje. Na krój, szycie, stroje, haft, rękawicznictwo, krawaty, wypalanie, malaturę, koszykarstwo, introligatorstwo. 2272

Student poszukuje lekcyj lub korepetycji, w zakresie nauk gimnazjalnych. Długoletnia praktyka korepetytorska i sumiennosc w zajęciach. Warecka 15—3. 226r

Życzę pobierać lekcie języka francuzkiego, z od rodzowitego paryżanina, z wykładem polskim, w jego mieszkaniu. Adres proszę złożyć w kantorze Kurjera pod „Marchand.” 4821

Doniesienia osobiste.

Oszczędny wysłał list pod wskazanym adresem. 5186

Kaziciel kwitu Kurjera № 4540 raczy odebrać list post-restante. 5272

S. S. 18” ma list na poczekaniu. 5277

„Skapej” do Łodzi list wysłany. 5187

Posady i prace

a) Poszukiwane.

Angielka z Londynu grantownie francuski i włoski. Miodowa 3, oficyjna 25. 4037

Dyrektorysa poszukuje odpowiedniego miejsca w fabryce krawatów, odpowiadająca wszelkim wymaganiom. Oferty proszę złożyć w kantorze Kurjera Warszawskiego pod „Dyrektorysa.” 5190

Korespondent w językach russkim, niemieckim i francuskim, znający i buchalterje, poszukuje zajęcia na stałe lub na godziny za skromnem wynagrodzeniem. Oferty przyjmuje Kurjer pod „Sam.” 5068

Krawcowa zdolna szyje w domach prywatnych. Chmielna 87—6. 5242

Młody człowiek, izraelita, znający języki polski, niemiecki, russki, buchalterje, poszukuje posady pomocnika buchaltera lub innej. Oferty przyjmuje Kurjer Warsz. pod „St. F.” 5311

Młoda, inteligentna osoba poszukuje miejsca sklepowej lub kasjerki. Oferty proszę składać pod lit. Z. M. w Biurze ogłoszeń, Senatorska 26. 5102

Osoba młoda, znająca dobrze gospodarstwo, poszukuje miejsca na wsi lub w Warszawie. Sienna 36, miesz. 4. 4933

Panienska młoda, inteligentna, obznajmiona z handlem, poszukuje zajęcia. Marszałkowska 86, m. 10. 5044

Szyje krawieczyznę po domach prywatnych. Krucza № 5, m. 20. 237r

Głazda agronom z bardzo dobrimi świadectwami i kauceją poszukuje obowiązków. — Wiadomość: Chmielna № 35, m. 29. 5809

Tapicer Ohtuszewski, bez zajęcia, poszukuje roboty w domach prywatnych. Wspólna 7. 5299

Uczeń do handlu kolonialnego poszukuje miejsca w każdym czasie, z warunkiem posyłania do szkoły handlowo-niedzielną. — Wiadomość: ulica Żelazna № 87, m. 7. 4846

b) Zaofiarowane.

ona polka do jednego dziecka potrzebna. — Królewska 20, mieszkania 5. 5276

Czeladzi szwelekich na mieszkanie i robotę potrzeba, Ciepła № 17, m. 70. 5839

Do kwiatów potrzebne uzdolnione za dobrem wynagrodzeniem, podręczne, uczennice. Długa 20, Max. 4603

Do jednej z mniejszych fabryk na prowincji potrzebny buchalter, chrześcijanin, za wynagrodzeniem rs. 450 rocznie, mieszkanie opał i światło. Oferty z kopjami świadectw składać w kantorze Kurjera pod „Buchalter 450.” 228r

Do fabryki krawatów A. Piekarski, Orła 11, potrzebna jest uzdolniona starsza panna w regatach i kilka panion podręcznych (chrześcijanek), uczeń w charakterze krojczego. 5129

Do zarządu i gospodarstwa potrzebna odpowiedzialna gospodyni. Oferty dla „Wyręczającej” przyjmuje Kurjer. 5214

Kucharzka dobrze gotująca, z dobrimi świadectwami, potrzeba. Leszno 5 m. 10, rano 9—12-ej, wieczór 7—9-ej. 5001

Krakowskie-Przedmieście Nr 7.

Krakowskie-Przedmieście Nr 7.

Magazynier energiczny ze znajomością rachunków i z gwarancją potrzebną do przedsiębiorstwa handlowego.

Magazyniera poszukuję do składu okowity miasta powiatowego.

Maszynistka do maszyny Singera do drobiazgow potrzebna.

Maszynistka zupełnie uzdolniona do bielizny męskiej potrzebne są zaraz.

Maszynistka zdolna natychmiast potrzebna do bielizny damskiej.

Niemka panna służąca potrzebna do dwóch dziewczynek.

Potrzebna panna do szycia kapeluszy męskich.

Potrzebna jest dziurkarka do bielizny.

Potrzebni uczniowie do rzeźbiarza.

Panny do haftu potrzebne zaraz.

Poszukuje się comis-voyagera, któryby z łatwością interes swoimi własnym kosztem.

Potrzebne dziewczynki na posyłki i do nauki do pracowni.

Panny do staniów i okryć potrzebne zaraz.

Potrzebny uczeń do sklepu rolniczego w Krośnicach.

Potrzebny ogrodnik od 1-go kwietnia r. b.

Potrzebne są panny uzdolnione do staniów i do nauki.

Polnik młody, mający kilka lat praktyki.

Spółniczarki i podręczne zaraz potrzebne.

Kupno i sprzedaż

A) Bardzo tanio sprzedaję biżuterję złotą, srebrną, pierścionki najnowszych fasonów z brylantami i prawdziwemi kolorowemi kamieniami.

Akatorom. Czarnoksiężka latarnia z widokami na szkło.

Articles de Venice. Ample, latarnie, świeczniki, kandelabry.

Fortepian 7 oktaw, mocny, rs. 150.

Fortepiany, pianina kupuje, naprawy, strojenia przyjmuje.

Fabryka powozów Józefa Golińskiego.

Fortepian czarny, mocny, sprzedam.

Fortepian do sprzedania za 270.

Fortepian Hofera dobry rs. 280.

Fortepian Playela, koncertowy, sprzedam.

Gablotka czarna, oszklona, zupełnie nowa.

Gatter nowy do sprzedania.

Garnitur, kolumny, łóżka, biurko, otomana.

Jest do sprzedania faeton i bryczka mało używane.

Kasę Bohtego, wannę z ogrzewaczem, prawie nowe, zbywam.

Kasy ogniotrwałe zegarowe pancerne, sekretne.

Karete potrójną i parę koni sprzedam.

Kupuję maszyny krawieckie, szewskie, kamasznicze.

Kasy ogniotrwałe, gwarantowane dobroci.

Kanarki pierwszego gatunku, samce i samice.

Komplet „Tygodnika Ilustrowanego” od r. 1868—1879.

Kupię dobry fortepian, krótki, czarny.

Lustro duże z konsolą w orzechowych ramach.

Meble za bezcen! Garnitur czarny, orzechowy.

Meble po zwiniętych magazynie, rozmaite garnitury.

Meble różne, wielki wybór, pozostały jeszcze do sprzedania.

Mopsy do sprzedania.

Mebl garnitur orzechowy, czarny, szeslong.

Maszyna półczeszczka doskonała bardzo tanio.

Osier gniady 6-letni, pełnej krwi.

Otomany, garnitur rs. 60.

Otomany gustowne urządowej roboty.

Pianino mało używane, fisharmonja Esteya.

Pakę od fortepianu nową sprzedam.

Powóz, amerykan, sanki, sanie, liberja.

Para koni powozowych, lando na gumach.

Potrzebne: ubranie ślubne, suknia jedwabna.

Salon i gabinet obustalunkowej roboty.

Uznane przez akademję medyczną paryską za jedynie praktyczne.

Wanna cynkowa urządowej roboty.

Zaraz do sprzedania faeton i bryczka.

Zbywam garnitur, tremo, biurko, kolumny.

Interesa handl. i majątk.

O odstąpieniu sklep z towarami po cenie kosztu.

Dom drewniany w dobrym stanie do sprzedania.

Do sprzedania sklep niciarsko-norymberski.

Do sprzedania sklep spożywczy lub dystrybucja.

Jest do sprzedania z powodu słabości sklep kolonialny.

Kupię dom, może być obdużony.

Kawiarnia, może być zamieniona na restaurację.

Magle do sprzedania z wyrobioną klientelą.

Pragnę kupić w cenie od 2,000 do 3,000 rs. dom lub wille.

Plac przy ulicy Leszno do sprzedania.

Plac dziedziczny przy przynajmniej ulicy i tramwajach.

Potrzebna jest suma rs. 1,500 na trzeci numer hipoteczny.

Posiadam kilka wiązków torfu dezynfekcyjnego i opałowego.

Poszukuję kupna apteki z obrotem od 4,000 do 8,000 rs.

Poszukiwana jest dzierżawa albo administracja poręczająca majątku ziemskiego.

Rs. 5,000 potrzebne są zaraz z gwarancją hipoteczną.

Restauracja do odstąpienia z całym urządzeniem.

Sklep spożywczy-dystrybucyjny do sprzedania.

Sklep spożywczy do sprzedania.

Sklep spożywczy, egzystujący od 20 lat.

Skład węgla dobry, komorne tanie.

Sklep spożywczo-dystrybucyjny z wyrobioną klientelą.

Sklep spożywczy do sprzedania.

Wydzierżawię kolonję za cementarzem brudzińskim.

W mieście powiatowym Lipnie, gub. płońskiej.

Zakład fotograficzny dobrze procentujący.

Z powodu wyjazdu do sprzedania chambres zagarnię kompletne.

Zakład felerzski do sprzedania.

5,000 rubli zapłacę za znalezienie kupca na stółkowy majątek.

Lokale.

A) B. Kochanowicz, Zakład przewozowy.

Duży pokój, nie drogo, do wynajęcia.

Lokal fabryczny do wynajęcia.

Lokal fabryczny do wynajęcia.

Mieszkanie dla inteligentnej pani.

Na folwarku Służewiec, pięć wiorst od rogatki Mokotowskiej.

Od 24 lutego potrzebne są dwa lub trzy pokoje umeblowane.

Poszukuje się do wynajęcia zaraz suchego, widnego i obszernego składu.

Pokoju z przedpokojem lub samego, na 1-m piętrze.

Zaraz do wynajęcia dwa pokoje umeblowane, usługa, samowar.

Doniesienia rozmaite.

Artystyczna pracownia okryć damskich, króć europejsko-nowjorski.

Akuszerka Bukowska przyjmuje na stałość, czas dłuższy lub kurację.

Pandaze rupturowe i wszelkie przybory ortopedyczne.

Dnia 11 lutego przechodzą od kościoła pobereadyńskiego.

Największa w Warszawie fabryka stempli kauczukowych.

Okrzyca damskie, kostjmy angielskie, amazonki.

Od 24 kopiejek skarpetki mocne, od 23 polskich szlakuje.

Obiady prywatne od I—4 po 25 kop.

Pięć, nieuję krawaty i przyjmuje robotę z danego materiału.

Pies pointer, brązowy, szyć i łapki białe, kilkumiesięczny.

Przelnia Nowickich poleca się względem psz. publiczności.

Sudorivorat” wycięcazka higieniczna do składowania w obuwie.

Sudorivorat” pochłania pot i nieprzyjemną swon nóg.

Sudorivorat” nie dopuszcza wilgoci do nóg.

Sudorivorat” utrzymuje w czystości skarpetki.

Sudorivorat” 5 par 50 kop.—10 par rubla.— wysyła się za zaliczeniem.

Wyżymaczki naprawia zakład mechaniczny specjalnie.

Zęby chcą mieć białe i usta w czystości.

Zgubiono na tomboli wachlarz szyldkreztowy.

Zgubiono 4-go lutego pugilares z wexkami i dokumentami.

Zgubiona portmonetka z ówiartką losu loteryjnego.

Zyczę sobie wziąć dziecię na wykarminienie piersią.

99 Marszałkowska magazyn Chmureczyński.